POSTVERSAND
MÜNCHEN

B 21696 E

ÉLETÜNK

XXXVI. évf. 6. szám (36. Jg. Nr. 6)

Az európai magyar katolikusok lapja

2004. június

A MÉDIA ÉS A CSALÁD

II. János Pál pápa üzenete a 38. Tömegkommunikációs Világnapra

A tömegtájékoztatási eszközök rendkívüli növekedése és egyre nagyobb méretű hozzáférhetősége rendkívüli lehetőségeket teremtett nemcsak az egyének, hanem a családok életének gazdagítására is. Ugyanakkor a családok ma új kihívásokkal néznek szembe, a média által közvetített, gyakran ellentmondásos üzenetek következtében. A világnap idei témája örökérvényű, mivel arra szólít fel, hogy vizsgáljuk meg: hogyan használják fel a családok a tömegtájékoztatási eszközöket, illetve milyen módon foglalkozik a média a családokkal.

Ez a téma egyben mindenkit emlékeztet a tömegtájékoztatás erkölcsi dimenziójára is. Ahogyan maga Krisztus mondta: „a szív bőségéből szól a száj". A bölcsesség és a helyes megkülönböztetés tehát a tömegtájékoztatási szakemberek, a szülők, nevelők számára egyaránt fontos.

A média minden eddigi felülmúló terjedésének köszönhetően tehát világszerte, még a szerény körülmények között élő családok is otthonukban óriási és változatos információs források között válogathatnak. Szinte korlátlan lehetőségük nyílik a kulturális, lelki növekedésre. A média ugyanakkor súlyos károkat is okozhat a családoknak, amikor nem megfelelő, sőt torzképet ad az életről, a családról, a vallásról és az erkölcsösségről. A II. Vatikáni zsinat világosan látta a tömegtájékoztatásnak ezt a képességét, amikor Inter mirifica k. dokumentumában leszögezte: „Ezen eszközök helyes használata föltétlenül megköveteli, hogy mindazok, akik velük élnek, ismerjék és e területen is hűségesen érvényesítsék az erkölcsi rend normáit." A tömegtájékoztatás minden formáját mindig az igazság és az emberi méltóság tiszteletben tartásának etikai szempontjai hassák át.

Ezek a megfontolások különösen érvényesek a család témájának ábrázolására. Egyrészt a házasságot és családi életet gyakran realizmussal és együttérzéssel ábrázolják, felmutatva olyan értékeket, mint szeretet, hűség, megbocsátás, nagylelkű önátadás. Elismerik azokat a hibákat vagy kiábrándulásokat is, amelyek elkerülhetetlenül jelen vannak a családi életben, mint a feszültségek, konfliktusok, rossz választások. Ezek az ábrázolások azonban mindig különválasztják a jót és a rosszat, hangsúlyozva a család semmi mással nem pótolható fontosságát, azt, hogy a társadalom alapsejtjét jelenti.

A média ugyanakkor túl gyakran fest nem megfelelő képet a családról. Kritika nélkül mutat be olyan témákat, mint a házastársi hűtlenség, a házasságon kívüli nemi élet, a házasság erkölcsi és lelki vonatkozásának figyelmen kívül hagyása, sőt támogatja a válást, a fogamzásgátlást, az abortuszt és a homoszexualitást. Ezek az ábrázolások pusztítóan hatnak a társadalom egészére.

II. János Pál pápa emlékeztet elődje, VI. Pál 1969-es világnapi üzenetére, amelyben ezt írta: „A kommunikációs szakemberek feladata, hogy ismerjék és tiszteletben tartsák a családok szükségleteit. Ez olykor bátorságot tételez fel részükről és minden esetben magas fokú felelősséget kíván." Nem könnyű ellenállni az anyagi érdekeknek, vagy a szekularizált ideológiákhoz való azonosulás igényének. A kockázat azonban igen magas, mivel minden családellenes támadás magát az emberiség valódi javát támadja.

A közéleti felelősök komoly kötelessége, hogy támogassák a házasság és a család értékét a társadalom érdekében. Ehelyett ma - az egészségtelen szabadosság érveire támaszkodva - támogatják azokat a gyakorlatokat, amelyek hozzájárulnak a család válságának súlyos jelenségéhez. Anélkül, hogy visszaállítanák a cenzúrát, a közéleti felelősök halaszthatatlan feladata, hogy szabályozó politikákat alkalmazzanak, és biztosítsák, hogy a média ne ártson a család értékének. A média nem lehet ellenséges a hagyományos kultúrák egészséges család értékével szemben, nem helyettesítheti azokat a fogyasztói társadalom szekularizált értékeivel, hivatkozva a globalizáció folyamatára.

A szülők, akik gyermekeik elsődleges és legfontosabb nevelői, szintén az elsők a média használatának megtanításában is, ezáltal nagymértékben gazdagodhat a család élete.

A tömegtájékoztatási eszközök hatalmas pozitív lehetőséggel rendelkeznek ahhoz, hogy előmozdítsák az egészséges emberi és családi értékeket és ezáltal hozzájáruljanak a társadalom megújításához. A pápa ezen a napon arra buzdítja a média-szakembereket és a családokat, hogy ismerjék fel kiváltságos helyzetüket és felelősségüket: egy olyan hatalmas lelki erő letéteményesei, amely az egész emberiség tulajdona, és az a célja, hogy gazdagítsa az egész emberi közösséget.

Végül a szentatya annak a kívánságának ad hangot, hogy a családok mindig találják meg a közösségi életükhöz szükséges támaszt, bátorítást a médiában, hogy a fiatalokat egészséges erkölcsi értékekre nevelhessék, hogy előrehaladhassanak a szolidaritás, a szabadság és a béke kultúrájában. VR/MK

VENCSER LÁSZLÓ

ÚJ PÜNKÖSD - ÚJ EURÓPA

Az Apostolok Cselekedeteinek 2. fejezete beszámol az első Pünkösd eseményéről és érzékelteti velünk, ma élő keresztényekkel is, annak új mivoltát, Isten megjelenését zúgás, szél és lángnyelvek közepette. „Amikor elérkezett pünkösd napja, ugyanazon a helyen mindnyájan együtt voltak. Egyszerre olyan zúgás támadt az égből, mintha csak heves szélvész közeledett volna, és egészen betöltötte a házat, ahol egybegyűltek. Majd lángnyelvek lobbantak és szétoszolva leereszkedtek mindegyikükre" (ApCsel 2, 1-3). A Mester, aki a kereszten meghalt, de feltámadt, beteljesítette ígéretét és elküldte a Vigasztalót (vö. Jn 16,7). A tanítványok a feltámadás után már tudták, hogy Jézus nincs a halottak között, de akkor még nem volt erejük, nem volt bátorságuk ezt a tapasztalatot másokkal is megosztani, erről beszélni.

Most a Lélek eljövetele ezt lehetővé tette. Az apostolok, Péterrel az élen, kiléptek a „világ" elé és elkezdtek beszélni Jézusról. „Péter a többi tizenegy kíséretében előlépett, és zengő hangon beszédet intézett hozzájuk" (ApCsel 2,14). A Lélek új távlatokat nyitott meg számukra, tárt fel előttük. Közösen ünnepelték Pünkösd napját, új tartalommal, új víziókkal. Olyan dolog történt, ami előtte, a bábeli nyelvzavar óta, elképzelhetetlen volt. A jelenlévők anyanyelvükön értették az apostolokat. „Nagy volt a megdöbbenés, mert mindenki a saját nyelvén hallotta, amint beszéltek" (ApCsel 2,6). Rómából érkezett zarándokok, zsidók, görögök és arabok számára nem volt szükség fordítókra. A Lélek csodát művelt.

Az apostolok előtt ott álltak azon népek képviselői, akikhez Pünkösd után vitték az Örömhírt, hirdették az élő Istent, Jézus Krisztust. Ezek az „egyszerű" halászok elindultak „meghódítani" a világot, nem fegyverrel, hanem a szónak erejével,

Istentől, a Lélektől küldve. Pál apostolnak, aki korábban üldözte Krisztus követőit, de akit az Úr rendkívüli módon hívott és tett apostollá, jutott a nagy feladat, hogy menjen, jöjjön Európába (vö. ApCsel 16, 9-10). Az első Pünkösd tüze nem hagyta Pált nyugodni. Vitte őt a népekhez, a nemzetekhez, hogy mindenkivel megismertesse Isten új Örömhírét.

Ez a pünkösdi tűz 2000 éven át lángolt, sosem aludt ki, még akkor sem, amikor sokan azt gondolták, megszűnt égni, megszűnt világítani. Fénye tudatosította az emberekben, különösen a keresztényekben, az Egyházban, hogy a pünkösdi küldetés a reményre épít és mindig biztat, hogy érdemes küzdeni, érdemes a holnapért dolgozni. A pünkösdi Lélek állandóan azt üzente és üzeni ma is, hogy az élet nem semmittevés, hanem alkotás, újjáteremtés.

A 20. század második felében egy idős ember, XXIII. János pápa, ennek a Léleknek indíttatására elindította Egyházunknak megújulását, amikor 1959. január 25-én, a keresztények egységének imahetében meghirdette a II. Vatikáni Zsinatot. Saját megfogalmazása szerint „friss levegőt" akart egyházunk számára, ami a Szentlélek egyik szimbóluma. Ugyancsak ez a pápa vallotta, a Zsinattól új Pünkösdöt remél. A Zsinat valóban új Pünkösd volt.

A Jeruzsálemben elkezdődött esemény, a pünkösdi Lélek munkája, ma, 2004-ben, Európában sajátos módon folytatódik. A Lélek zúgása, a szél, a tüzes nyelvek május havában betöltik országainkat, népeinket, nemzetünket és megérezhetik velünk, hogy ma új Pünkösd van. Új Pünkösd van nemcsak az Egyházban, hanem a társadalomban, az Európai Unióban, egész Európában. Amikor 2004. május 1-én tíz ország jelenlétével gazdagította ezt a 2. világháború után megálmodott Szervezetet, akkor a pünkösdi Lélek munkájáról sem szabad megfeledkeznünk. Az Alapító Atyák, Schuman, Adenauer, De Gasperi egész biztosan hittek ennek a Léleknek munkálkodásában. Emberi erőlködés egyedül nem elégséges. Rövidebb-hosszabb ideig eredményesnek tűnhet, de egy adott pillanatban csődöt mond. Az Isten áldása, a Lélek jelenléte garantálja tartósságát, megmaradását. Ez a Lélek lesz képes azon munkálkodni, hogy néhány éven belül Európa újraegyesítése további országok csatlakozásával valósággá váljék. Így a mi nemzetünk is ismét együtt lesz, függetlenül az emberek által felállított határoktól.

2004. május 22-én, a Népek Máriacelli Zarándoklatán, amikor nemcsak a nyolc ország által megrendezett Közép-Európai Katolikus Találkozó résztvevői lesznek jelen (Ausztria, Magyarország, Csehország, Lengyelország, Szlovákia, Szlovénia, Horvátország és Bosznia-Hercegovina), hanem Európa más népei is, köztük a Kárpát-medence magyarjai, beteljesedik, illetve megvalósul a pünkösdi álom, a pünkösdi vízió: Európa népei találkoznak egymással és hallani fogják a Lélek zúgását, látni fogják annak tüzét, érezni fogják összekapcsoló, megtartó erejét. Ahogyan az apostolokat mindenki értette, Máriacellben is mindenki érteni fogja az Örömhír üzenetét. Annak ellenére, hogy ehhez a technika is hozzájárul - mindenki a kézhez kapott kis rádió frekvenciáján anyanyelvén követheti az eseményeket -, a zarándokok lelkükkel, szívükkel és eszükkel érteni fogják egymást, mert csak ezen az úton lehetséges a közös jövő.

A pünkösdi Lélek közelebb hozza egymáshoz a népeket. Senkit sem kényszerit, hogy feladja önmagát, lemondjon saját anyanyelvéről, kultúrájáról, emberi jogairól. De lehetővé teszi a másik megbecsülését, tiszteletét és szeretetét. A Lélek 2004-ben a Közép-Európai Katolikus Találkozó révén, a máriacelli zarándoklat által, a népek között új közösségi öntudatot képes kialakítani. Ez teszi lehetővé, hogy egymástól tanuljunk, új kapcsolatokat hozzunk létre. A máriacelli „néma gyertyák" május 20-án ismét világítani fognak. 1954. május 1-én osztrák katolikus munkás-fiatalok mindenik volt kommunista ország keresztényei nevében egy-egy gyertyát meggyújtottak, majd kioltották őket azzal a meghagyással, hogy addig maradnak „némák", amíg ezek az országok visszanyerik teljes szabadságukat. 1990-ben lengyel, magyar, horvát, cseh és szlovák fiatalok meggyújtották ezeket a gyertyákat. Most 2004-ben lángjuknak üzenete a jövőbe is mutat. A pünkösdi Lélek minket akar eszközként, gyertyafényként a világba küldeni. Minket, ma élő embereket szólít, hogy Európát, annak keresztény szellemiségét ne hagyjuk veszni.

A Kárpát-medencében, az erdélyi Csíksomlyón Pünkösd ünnepének különös a jelentősége. Pünkösd szombatján az ott összegyűlt több százezres magyarság együtt imádkozik a Szűzanyához a nemzetért, egész Európáért. Ebbe az imába belekapcsolódik minden magyar, bárhol is éljen a világon. Adjon a Lélek mindenkinek erőt, hogy keresztény módon, emberhez méltón tudjon élni és mások számára bátorságot, reményt sugározni. Legyen 2004 új Pünkösd az új Európában. Legyenek egyek a népek és legyen egy nemzetünk. Legyen egy Európa. Hangozzék ajkunkról a kérés: Küldd el Urunk Szentlelkedet és újítsd meg a föld színét! □

LENNE EGY KÉRDÉSEM...

„Ki itt belépsz, hagyj fel minden reménnyel...” (Dante)

A pokolról - mai szemmel

Májusi számunkban, még Húsvét kapcsán, egy olvasói kérdésre kerestünk választ az Apostoli Hitvallás-ban szereplő kitételre vonatkozólag: „...alászállt a poklokra...” Levelében a kérdező megjegyzi: „...a XXI. század embere számára már a pokol fogalma is nehezen megközelíthető, hátmég annak létezése...” A tapasztalat azt mutatja, hogy ez valóban sokak számára jelent problémát. Ezért nem árthat, ha ez alkalommal a pokol fogalmát, létét és mibenlétét vesszük közelebbről szemügyre.

Mi a pokol?

A Katolikus Egyház Katekizmusa, melyet nem győzök minden felnőtt és gondolkodó ember figyelmébe ajánlani, a pokol fogalmát így határozza meg: „Isten és az üdvözültek közösségéből történő kirekesztődés, önmagunk kizárása az, amit a ’kárhozat’ és a ’pokol’ szavak jelölnek.” Már ez az egyetlen mondat segítségére lehet a modern embernek, hogy ezt a nehezen megközelíthető keresztény tanítást helyesen értelmezze és magában feldolgozza.

A Biblia a pokolról

Már az ószövetségi szentírásban találunk utalásokat a pokol létezésére, az Újszövetségben pedig Jézus elég gyakran beszél róla, mint „örök tűzről”, a „külső sötétségről, ahol sírás és fogcsikorgatás lesz”, „tüzes kemencéről”, ahová minden gonosztevőt vetnek, de szó van a test és lélek vesztéről, a „széles útról, mely a pusztulásba vezet”, vagy az Isten országából való kizárásról is. Mivel a Szentírás a pokol létezése felől nem hagy kétséget, jóllehet a vele kapcsolatban használt képek különbözőek, beszélhetünk „keresztény” és nemcsak katolikus tanításról, vagyis a Bibliát, mint Isten szavát elfogadó egyházi közösségek majdnem egyöntetű álláspontjáról.

Az Egyház tanítása

Az apostoli kortól fogva követhető a hivatalos egyházi megnyilatkozásokban a konstans álláspont: a pokol (kárhozat) létezik és örök. Oda azok jutnak, akik „halálos bűn állapotában” halnak meg, anélkül, hogy azt megbánták volna. Halálos vagy súlyos bűnt az követ el, aki átgondoltan, és szabad döntéssel, tehát teljes ismerettel és teljes beleegyezéssel szegi meg Isten parancsát.

A pokol kérdésében a II. Vatikáni Zsinat nem hozott változást, hanem a szentírási szövegeket idézve, az Egyházról szóló dogmatikai konstitúció (tanbeli kérdéseket összefoglaló irat) 7. fejezete 48. pontjában, megerősíti a hagyományos tanítást.

A pokol mai szemmel

Az eddig mondottakból kiviláglik, hogy ha hívő és gondolkodó ember igyekszik közelíteni a pokolra vonatkozó egyházi tételekhez, akkor kiindulópontja nem azok megkérdőjelezése, hanem azok elvi elfogadása lesz. Feladatát inkább abban fogja látni, hogy megkísérli őket - mint adott tényt - az eddigitől eltérő, a mai gondolkodásnak jobban megfelelő módon értelmezni.

Mindenekelőtt tudomásul fogja venni, hogy amit a „pokol” vagy „kárhozat” fogalma jelöl, természetfeletti valóság. Ebből az következik, hogy nincsenek olyan kifejezéseink, amelyek teljesen fednék a fogalom tartalmát. Ezért rá vagyunk kényszerítve, hogy olyan szavakat használjunk, amelyek a fogalom tartalmának valamelyik szempontját érintik és azt is többnyire analóg módon. Így aztán az érthetőség megkönnyítésére hasonlatokhoz, képekhez folyamodunk. Ugyanakkor tisztában vagyunk vele, hogy minden hasonlat sántít, a természetfeletti valóságot tehát csak megközelíteni tudjuk, nem pedig átfogóan kifejezni.

Ezek előrebocsátása után a pokolra vonatkozó bibliai tanítás értelmezésénél is keresni fogjuk az ott használt hasonlatok, képek tartalmát, mondanivalóját, különösen, ha meggondoljuk, hogy az az ember, akinek a tanítás közvetlenül szólt, több évezreddel ezelőtt, más kultúrkörben, más körülmények között élt, másként érzett, másként gondolkodott és reagált.

Ezek után feltehetjük a kérdést: mit akarnak kifejezni a Szentírásban a pokollal kapcsolatosan szereplő hasonlatok és képek? Megkísérlem pontokba foglalni:

1. Van bűn, mert szabadon dönthetünk, azaz tudatosan szembefordulhatunk az Isten által teremtett renddel, amely a szeretet rendje, minthogy Isten a szeretet. A bűn Isten szeretetének visszautasítása.

2. Isten az élet forrása. *A bűn szakítás az élettel*, végső fokon élethiány, halál, lelki öngyilkosság.

3. A bűn magában hordja a *következményeket.* A bűnös önmagát bünteti, amennyiben minden bűnnel távolabb kerül Istentől és ezzel minden értéktől, ami után életében vágyódott, amit lázasan keresett. Lépésről-lépésre megfosztja magát a szeretettől, a békétől, minden örömtől, a boldogságtól. A szeretet helyét ádáz gyűlölet, a békéét dühödt, de tehetetlen lázadás, az örömét és boldogságét a kétségbeesés kínlódása foglalja el. Minél jobban azonosul valaki a bűnnel, annál inkább kiirtja magából, ami szép és jó és érték még megmaradt benne, és annál inkább csökken a lehetőség a visszakanyarodásra, más szóval a megtérésre, a bűnbánatra. A modern filozófia ezt úgy fejezi ki, hogy az ember azzá válik, amivé teszi magát. Ha én cselekedeteim révén úgyszólván eggyé válok a bűneimmel, mert következetesen szabadon választom őket, akkor egy idő után nem tudok megszabadulni tőlük, mert gyakorlatilag „bűnné lettem”, azzá tettem magam.

4. Az ember *halála pillanatáig* dönthet szabadon. Ha addig Istennel szemben mindig a bűnt választotta, akkor maga határozott végleges sorsáról. Ez a végleges Istennel szembefordultság állapota, amikor az emberből a jó, az igaz, a helyes szikrája is kiveszett, az, amit „pokol”-nak nevezünk. Hogy ez lehetséges-e a gyakorlatban, hogy egy ember, aki testből és lélekből áll és ebből a kettősségből kifolyólag kétfelé húz, képes-e maradéktalanul gonosszá válni, nem tudjuk. Ha azonban ez sikerülne, abból logikusan következik, hogy a halál után ez megmásíthatatlan. Isten az embert semmire se kényszeríti, hanem tiszteletben tartja a szabadságát, akkor is, ha evvel visszaél, ha ellene merényletre vetemedik. A pokol örök, mert az ember akarta így. És ez a kárhozottak legszörnyűbb kínja.

5. Vannak-e kárhozottak? Sem a Szentírásban, sem az egyház tanításában nincs ilyen értelmű biztos állítás; még Jézusnak az árulóra vonatkozó kijelentését: „Jobb lett volna neki, ha meg sem született volna” sem kell szükségszerűen úgy érteni, mintha Júdás elkárhozott volna. Valószínűbb, hogy ennek és a többi pokolra vonatkozó megnyilatkozásnak célja a személyes felelősség tudatosítása, illetve a megtérésre való felszólítás volt. Annyi bizonyos, hogy „véletlenül” senki se jut a pokolba, de az is, hogy a Jóisten nem rendőr, aki csak arra vár, hogy valakit rajtakapjon valamilyen kihágáson. Isten „nem akarja a bűnös halálát, hanem, hogy megtérjen és éljen” (Ez 33, 11) és „Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta” (Jn 3, 16), aki azért jött, „hogy életük legyen s az bőségben legyen” (Jn 10, 10). Isten végtelen irgalmában semmit se hagyott ki, hogy az embert megóvja attól, hogy vesztébe rohanjon. Ha ez egyes esetekben netán nem sikerült, az nem Rajta, hanem az ember megátalkodottságán múlt.

6. Isten mindenkit üdvözíteni akar, azaz boldoggá tenni. Ezért minden segítséget, kegyelmet, erőt megad, hogy a helyes utat válasszuk, és egyre közelebb kerüljünk Hozzá. Boros László, a híres jezsuita lelki író feltevése szerint, Isten irgalmában, az embert boldoggá tenni akaró szeretetében odáig megy, hogy a halál pillanatában még azoknak is ad egy utolsó lehetőséget a pálfordulásra, akik egész életükben visszautasították az Ő szeretetét. Ha ez az elmélet megállja a helyét - és semmi sem indokolja az ellenkezőjét - akkor talán ténylegesen többen menekültek meg a kárhozattól, mint gondolnánk.

Ettől függetlenül komolyan kell vennünk Jézus figyelmeztető szavait, amelyekkel erre a veszélyre akar emlékeztetni, s ez mindvégig fennáll, akkor is, ha valaki „csak” nem törődik Istennel és elkönnyelműsködi az életét. Erre int János apostol (1 Jn 3, 14). Senki se megy a sarki szatócshoz, ha magas technológiájú komputert akar vásárolni, hanem a szaküzletbe. Aki szeretetet, élete beteljesedését, boldogságot keres, forduljon a forráshoz, Istenhez. A többi kínálat szemfényvesztés, hamisítvány: eddig még mindenki ráfizetett.

Frank Miklós

IMASZÁNDÉKOK

Júniusra

1.

Imádkozzunk, hogy a keresztények egyénileg és közösségileg is egyre inkább tanúskodjanak Istennek, minden egyes ember és az egész emberiség iránti szeretetéről.

Az emberek nagy része távol érzi magát Istentől. „Fázik”, ha Istenről kell beszélnie; a kérdéscsomag „megfekszi gyomrát”. Miért? Túl kevéssé ismeri Istent és fél, hogy nem képes megfelelően szólni hozzá. Nem tud róla sokat. Kétségek gyötrik. Hiányzik belőle valami. Mi lehet az? Az egyéni keresztény felelősségvállalás. Ennek előfeltétele, hogy az ember tisztázza magában: mi a kereszténység? Ki a keresztény? Hogyan vállaljon felelősséget, hol és milyen formában?

Más kérdés, mennyire van meggyőződve Isten szeretetéről? Talán valamilyen oknál fogva „haragba került” a Mindenhatóval? Az élet naponta ránk zúduló követelései, próbái, információi elnyeléssel fenyegetnek - hogyan hagyhatnának időt arra, hogy az ember feltegye a kérdést: mit mond ebben a helyzetben Isten? Mit tenne helyemben?

Amíg e kérdések nem tisztázódnak benne, addig nem képes felelősen cselekedni Istenért. Elsőnek a belső meghittségben létrejövő értés - egymás értése, érzékelése - jön létre. Ezúton megtapasztalja Isten szeretetét. Évekig tarthat, amíg a meggyőződés olymódon megszilárdul, hogy a keresztény ember vállalja, meri vállalni a felelősséget... önmagáért. Rájön: egyedül keveset tudok elérni. Talán többet együtt, közösen... Istennel.

2.

Imádkozzunk, hogy Ázsia országaiban egyre jobban tartsák tiszteletben a vallásszabadságot, minden ember alapvető jogát.

Nem csak Ázsia országaiban figyelhető meg az a vallásszabadság, amelyben súlyos büntetendő cselekményt követ el, aki a létszámban legnagyobb vallás gyakorlásának szabadságát sérti. Ha valaki a vallások szabadságát nyírbálja meg, azt ott nem tekintik jogsértésnek. Az alapvető jogok - nemcsak papíron - mindenkit megilletnek.

Mindenkit!

Fejős Ottó

ELSŐÁLDOZÓ LESZ A FIAM

A napokban találkoztam egy fiatal édesanyával, akinek legnagyobbik fiacskája a közelgő hetekben elsőáldozó lesz. Kissé sóhajtozva mondogatta, hogy milyen nehéz egy 8 éves gyermekkel megértetni a szentáldozás, az Eucharisztia értelmét. Túl kicsi még hozzá. Túl fiatal.

Rövidke szünet után egy kérdéssel válaszoltam: „...és te, a 38 éveddel már érted? És a férjed érti? S a kisfiad hitoktatója az iskolában az talán 48 évével már megértette?...”

Zavart és csodálkozó hallgatás volt a válasz.

Nos, látod - próbáltam folytatni a beszélgetést - az egyetlen, amit meg kell értetni a gyermekeddel az az, hogy ne akarja megérteni ezt a titkot, ezt a misztériumot. Az emberi értelem teljes mértékben megérteni, felfogni csak emberi alkotást tud. S ez a felfoghatatlanság egyben a legnagyobb ajándék is, mert alapbizonyítéka annak, hogy Isten műve.

Egy 8 éves gyermeket, de minden embert is, más irányból kell a hit titkaihoz vezetni. A kiinduló pont az Isten végtelen szeretete az ember iránt.

Isten szeretete az idők kezdete óta, mint fényözön árad az ember felé. Tetőfokát a Megtestesülésben érte el és örök köztünkmaradásának pecsétjét az Eucharisztiában ajándékozta nekünk.

Egy 8 éves gyermek szeretete még érintetlen s ezért képesebb a hitre. Még tiszta szívvel tud rácsodálkozni a misztériumokra. A rövid ideig uralkodó I. János Pál pápa mondotta egyszer: „...a mai ember tragédiája, hagy elfelejtette a csodálkozást...” (idézet emlékezetből). Mi felnőttek, szülők, nagyszülők, hitoktatók kell megértsük, hogy egy 8 éves gyermek lelkében, értelmében még sok szabad, bevetetlen terület van s ezért képes többet megsejteni, befogadni, „megérteni”, mint mi.

De térjünk a gyakorlatra: mit tehetünk ennek érdekében? Néhány gondolat: a készülődés heteiben gyakrabban kell részleteket olvasni a Bibliából. Az olvasottakról gyermeki egyszerűséggel eldiskurálni, elcsevegni, vidáman, minden oktató hangszín nélkül. Ezáltal Istent, Jézust közelebb hozni, megismertetni, szeretni, tanulni. „Rácsodálkozni” Jézus tetteire.

Napközben néha természetes egyszerűséggel megemlíteni: „...már nemsokára eljön Jézus a mi Csabánk, vagy Jancsikánk szívébe...” és ennek mi valamennyien örvendünk. Telítődjék meg körülöttünk a levegő evvel a gondolattal.

Az esti imában is, a testvérekkel együtt, erről a közelgő eseményről néhány szóban, örömmel megemlékezhetünk. Mindenekelőtt persze a szülők imája lehet a legfontosabb tényező az előkészületekben. Bizony könnyen megeshet, hogy 8 éves gyermekeink, unokáink hite érteti meg velünk, felnőttekkel az elsőáldozás, az Eucharisztia „értelmét”.

Kölcze Éva, egy nagymama

Erdő Péter bíboros, prímás, érsek, a világvárosok evangelizálása alkalmából, Párizsban tett látogatása idején, március 22-én felkereste a Magyar Katolikus Missziót is. Képünkön balról jobbra: Csernoch Ilona lelkészi munkatárs, Erdő Péter prímás, Gálfi Éva, a Misszió körlevelének szerkesztője, Molnár Ottó prelátus, plébános, főlelkész.

EURÓPAI MAGYAR PAPI KONFERENCIA

Az Európában élő magyar lelkipásztorok az idei évben május 3-6 között, a müncheni Schönstatt-Központban *Miklósházy Attilának*, a külföldi r. k. magyarok püspökének vezetésével tartották szokásos évi konferenciájukat. A konferencián, amelyet *Cserháti Ferenc*, a püspök európai delegátusa szervezett, a főelőadó *Ternyák Csaba* c. érsek, a Papi Kongregáció titkára volt, aki „Magyar lelkipásztor a nagyvilágban" címmel tartotta meg előadásait. Bemutatta a papság jelenlegi helyzetét, a világegyházban felmerülő főbb nehézségeket, valamint a papi identitás alapjait a II. Vatikáni Zsinat, a pápai és vatikáni megnyilatkozások alapján. Különösen is hangsúlyozta a hivatásgondozás jelentőségét. Miklósházy püspök a 22 résztvevőt tájékoztatta a magyarok lelkipásztori ellátásának helyzetéről az amerikai kontinensen és Ausztráliában, és köszönetét fejezte ki minden lelkipásztornak áldozatos munkájáért. Ezt követően az Angliából, Ausztriából, Franciaországból, Németországból és Olaszországból érkezett lelkipásztorok beszámolóiból biztató összkép rajzolódott ki: szerény mértékben, de mindenhol növekszik a közösségek létszáma, és Magyarországnak az Európai Unióba történt belépésével ez várhatóan még tovább fog nőni. Nagy kihívást jelentenek a Magyarországról érkező fiatalok, akik a különböző egyetemeken végzik tanulmányaikat. Megállapítást nyert, hogy ezt a lelkipásztori munkát a jövőben a Magyar Katolikus Egyházzal való még szorosabb együttműködéssel lehet csak megoldani, egyre jobban számítva a világi hívek aktív közreműködésére is. Végezetül a németországi helyzetről *Wolfgang Miehle*, a Német Püspöki Konferencia felelőse adott tájékoztatást. A konferencia résztvevői a közös imádságban, amelyeken az elmélkedést *Frank Miklós* pápai prelátus tartotta, és a szentmisékben imádkoztak az elhunyt lelkipásztorokért és közösségeikért, illetve kérték az Aratás Urát, hogy küldjön munkásokat aratásába.

Az Európai Magyar Papi Konferencia résztvevői, balról jobbra, első sor: Fülöp Gergely (Lyon), Ternyák Csaba c. érsek, a Papi Kongregáció titkára (Vatikán), Miklósházy Attila, a külföldön élő r. k. magyarok püspöke (Scarborough), Frank Miklós (München), Hegyi György (Bécs); második sor: Cserháti Ferenc (München), Németh László (Róma), Szabó József (Karlsruhe), Fülöp Menyhért (Rochdale), Bagossy István (Münster), Lukács József (Köln), Molnár Ottó (Párizs); harmadik sor: Merka János (München), Ruppert József (Róma), Urbán Imre (Brüxelles), Szabó Ernő (Linz), Túrós Dezső (Eppisburg), Bárány József (Augsburg).

Magyar szentmisék a római Szent Péter bazilikában

A Rómába zarándokló magyarok számára igen kedves zarándokhely a Szent Péter bazilika altemplomában található Magyarok Nagyasszonya kápolna. Az Olaszországi Katolikus Magyar Misszió a magyar zarándokok részére magyar nyelvű szentmisét biztosít. Ez év május 18-tól minden kedden 7.45-kor magyar nyelvű szentmise lesz a kápolnában. Minden Rómába zarándokló magyart szeretettel hívunk várunk erre a szentmisére. A szentmiséket Rómában élő magyar papok fogják bemutatni, de számítunk a csoportokkal érkező magyar lelkipásztorok szolgálatára is. A szervezés érdekében kérem, hogy a csoportok részvételi szándékukat lehetőség szerint előre jelezzék faxon 0039-06/68 42 644 vagy e-mailen pmilaci@freemail.hu.

Dr. Németh László, római magyar lelkész

Lelkipásztori látogatás Berlinben

Cserháti Ferenc, a Német Püspöki Konferencia magyar delegátusa, a külföldön élő r. k. magyarok püspökének nyugat-európai megbízottja, március 29-én és 30-án lelkipásztori látogatást tartott Berlinben, a magyarok Szent Erzsébet katolikus egyházi közösségében.

Az ünnepélyes vasárnapi szentmisén *Rasztovácz Pál*, a berlini magyarok lelkésze üdvözölte a főlelkészt, aki szentbeszédben szólt a szentmisén résztvevő mintegy 50-60 magyar hívőhöz. A szentmise után, a plébánia gyülekezeti termében, a szokásos kávé és tea mellett, a delegátus személyesen és egyenként is köszöntötte a megjelent híveket és válaszolt kérdéseikre.

Másnap *Nagy Iván* kíséretében megbeszélést folytatott *Hermann Fränkert-Fechterrel*, a berlini püspökség képviselőjével, a kategoriális lelkipásztori szolgálat vezetőjével, a berlini magyar lelkipásztori munka problémáiról és jövőjéről. Legfontosabb - mondotta -, hogy a német fővárosban biztosítva legyen a jövőben is a magyar lelkészi szolgálat.

A megbeszélés után Cserháti Ferenc delegátus, Nagy Ivánnal együtt, tisztelgő látogatást tett hazánk berlini nagykövetségén. Tárgyalt *dr. Kiss Imre* főkonzullal és *Dropkó Erzsébet* konzullal, aki a követségen a Németországban élő magyarokkal való kapcsolatokért felel. A közel két órás, szívélyes értekezleten a főlelkész beszámolt a németországi magyar lelkipásztori szolgálat munkájáról, nehézségeiről és válaszolt a kérdésekre. Az értekezlet végén a két főhivatalnok megköszönte a tisztelgő látogatást és kifejezte óhaját, hogy a kapcsolattartás a jövőben is folytatódjon.

Nagy Iván, Berlin

ISMERJÜK MEG PAPJAINKAT

Ismerjük meg papjainkat című sorozatunkban bemutatjuk a nyugat-európai magyar lelkipásztori szolgálatban működő papjainkat. Bemutatásuk egyben meghívó arra, hogy a külföldön lakó, esetleg ideiglenesen külföldön tartózkodó magyarok, illetve magyarul beszélő fiatalok, tanulók, munkakeresők Magyarországról, a Kárpát-medencéből vagy a világ bármely országából, igénybe vegyék lelkipásztori és egyéb szolgálataikat távol a hazától, az idegenben.

Merka János

A müncheni Magyar Katolikus Misszió vezetője plébánosi címmel. Megbízása kiterjed a München-Freisingi Főegyházmegye területén élő magyar, illetve magyarul beszélő katolikusokra. Megbízását a szatmári püspök beleegyezésével, a München-Freising-i Főegyházmegye főpásztorától, dr. Friedrich Wetter bíboros-érsektől kapta. A Szatmári egyházmegye papja.

Merka János 1961. március 24-én született Nagykárolyban. Elemi iskoláit Fényen, gimnáziumi tanulmányait 1975-től 1979-ig Gyulafehérváron végezte a Római Katolikus Kántoriskolában. Az érettségi megszerzése után, 1979. október 1-től 1980. június 30-ig kötelező katonai szolgálatot teljesített Káránsebesen.

Teológiai tanulmányait 1980-tól 1986-ig a gyulafehérvári teológiai intézetben (SIS), a Római Katolikus Hittudományi Főiskolán végezte, ahol *Absolutorium*ot szerzett. 1986. június 22-én dr. Jakab Antal püspök pappá szentelte a gyulafehérvári székesegyházban, a Szatmári egyházmegye szolgálatára.

Káplánként szolgált: 1986. október 1-től Szatmáron, a Szent Család plébánián, 1987. szeptember 1-től Nagykárolyban a Szent József plébánián.

1990-ben áttelepült az NSZK-ba. 1991-től intenzív német nyelvkurzust végzett Stuttgartban a DAG-nél.

1991. május 1-től a müncheni Főegyházmegye főpásztora kinevezte második magyar lelkésznek a müncheni Magyar Katolikus Misszión, ahol plébánosa megbízásából, főleg az ifjúság lelkészi szolgálatát látta el. Ez időben, 1991. decembertől 2000. januárig, „János atya" néven szerkesztette az Életünk „Gyermekeknek" című rovatát.

2002-ben a müncheni Főegyházmegye főpásztora kinevezte a müncheni Magyar Katolikus Misszió vezetőjének plébánosi címmel, miután annak korábbi vezetője a Német Püspöki Konferencia elnökétől németországi magyar delegátusi kinevezést kapott.

Azóta a müncheni Magyar Katolikus Misszió egyházközségi Értesítőjével -, amelyet még 1984-ben Cserháti Ferenc plébános alapított -, 2-3 hetente tájékoztatja híveit a magyar egyházi közösség eseményeiről és terveiről. Az Értesítő 21. évfolyama 785. számánál tart, és évente kétszer, mintegy 5.000 példányban, 22-26 oldalas füzetként is eljut a misszió köréhez tartozó magyar családokhoz. Az egyházi közösség karitatív szolgálatát a még 1947-ben alapított és hatóságilag bejegyzett Magyar Karitász Szolgálat egyesület elnökeként irányítja. Két lelkipásztori kisegítő és egy titkárnő segítségével koordinálja a mintegy 21 csoport munkáját a misszió otthonában.

Magyar szentmiséket tart rendszeresen:

Minden vasár- és ünnepnap 10.30-kor Münchenben, a Damenstift-templomban, Damenstiftstraße 1;

Minden hó 2. és 4. vasárnapján 12.30-kor Rosenheimban, a St. Josef templomban, Innstr. 4;

Időnként, előzetes értesítések szerint, 16.30-kor Erdingben, a Hl. Geist-templomban, Landshuter Str. 8.

Az Értesítőben előre jelzett időben, *hetente 1-2 alkalommal hétköznapi magyar szentmiséket tart Münchenben*, a Patrona Hungariae et Bavariae házi kápolnában, a misszió otthonában.

Érdeklődni: Merka János plébános, Ungarischsprachige Katholische Mission, Magyar Katolikus Misszió, D-81925 München, Oberföhringer Straße 40. Tel.: 089 / 98 26 37 vagy 98 26 38; Fax: 98 54 19; E-mail: ukm_muenchen@yahoo.de http: //www.ungarische-mission.de

Cserháti Ferenc

Balatoni kiruccanás Angliában

„A régi szép időkben, egy szép királyleány, aranyszőrű kecskéket őrzött Tihany fokán" - így kezdi versét Garay János. Hogyan is volt tovább?

Megtudhattuk ezt is, és még sok mást, Közép-Európa legnagyobb melegvizű taváról, a Balatonról, amikor ez év április 17-én ismét, már 6-ik alkalommal került sor az „Elindultam szép hazámból" címet kapott angliai magyarok kultúrtalálkozójára a rochdalei Kossuth Magyar Egyesület klubjában.

Az elnök *Szélesiné Babos Judit* rövid köszöntője után a Londoni Magyar Néptánccsoport színvonalas és remek hangulatot árasztó műsorszámaiban gyönyörködhettünk, valamint a rochdalei klub táncosainak régi és új szép táncaiban. A szemet gyönyörködtető népviseletben és új motívummal gazdagított táncukkal a rochdalei kibővített, felnőtt tánccsoport elbűvölte a több mint 130 vendéget.

A balatoni kiruccanás alkalmával, ami gondolatban és dalok szárnyán történt, megismerhettük a „balatoni kecskekörmök", a „tihanyi visszhang" rövid történetét. A másfél órás műsor zárószavait *Sáfrány László*, a klub titkára mondta el.

A műsor a Magyarok Világhimnuszának az eléneklésével fejeződött be, amit *Márok Marianna*, *Nagy Magdi* és *Szélesi Judit* adott elő.

„Bármerre vitt a sors, hív az ősi föld, zászlója még ma is piros, fehér, zöld."

A műsort ízletes magyar disznótoros vacsora és szórakoztató tánczene követte éjfél után egy óráig. Angliában élő magyarok, viszontlátásra jövőre!

Szélesiné Babos Judit, Rochdale

A lelket szerető Isten nem elégedett sem azzal, hogy szép tanításokkal fülünkbe rágta hivatalunk kötelességét, magunkviselésének formáját, erkölcsünk reguláit vagy igyenesítő rendit; sem azzal, hogy parancsolatinak fenyítékével, büntetésinek rettentésével, ígéretinek édesgetésével engedelmességre és tökéletes erkölcsök gyakorlására esztenezte akaratunkat: hanem hogy példából tanulnók a tökéletességet; és nemcsak füllel, hanem szemmel látnók, mit kell cselekednünk: Elsőbben cselekedettel, azután élő nyelvének oktatásával tanított minket az Úr Krisztus.

Pázmány Péter

Gyermekeknek

NÉMÓ - A SZÓFOGADATLAN HALACSKA

Kedves Gyerekek!

Egy esős délutánra szeretnék a figyelmetekbe ajánlani egy újabb Walt Disney filmet. Bizonyára mindannyian ismeritek a kedves mesefigurákat, Micimackót, Pinokkiót, Hófehérkét, az Oroszlánkirályt és Némót, a kis halat? Vagy mégsem? Akkor itt az ideje, hogy jó barátságba kerüljetek vele.

A filmen megelevenedik a tenger világa, gyönyörű, pazar színeivel és állatvilágával. Főszereplők: Némó, a kis hal, apukája Malin és a segítségükre siető Dórin. Azt hiszem, ismerőseitek, kis társaitok közül hamar találnátok a mesefigurákra emlékeztetőket. Ki ne ismerne szófogadatlan kislányt, vagy kisfiút, vagy aggódó édesanyát, édesapát? Némó, figyelmen kívül hagyva az apai intést, nagy kalandba keveredik. Így kerül el egy orvosi rendelő akváriumába. Kétségbeesett édesapja annak ellenére, hogy ő az óceán leggyávább halacskája, vállalja az ezer veszélyt, hogy megkeresse haszontalan fiacskáját.

Az egymás iránti szeretet és ragaszkodás sorra győzi le a megoldhatatlannak tűnő akadályokat, amelyek megoldásához úton útfélen segítségre találnak. Így van ez a mi világunkban is. Biztos hálóként kellene a szeretetnek minden bajbajutót megvédeni, újra a helyes útra vezetni. Némó kitörése arra volt jó, hogy megtanuljon szótfogadni, előre mérlegelni tettének következményeit. Édesapja is belátta, hogy a félelem nem nevel önállóságra, még a halacskáknak is szükségük van társakra, saját tapasztalatszerzésre a végtelen óceánban. Azt hiszem nemcsak nektek, de szüleiteknek, nagyszüleiteknek is sokat mond az izgalmas történet, vicces az erős dialektusban beszélő teknős és a vegetáriánus cápa. Jó szórakozást kívánok:

Judit néni

Fiataloknak

LEGYETEK AZ ÚJ ÉVEZRED ŐRSZEMEI

Különösen az ifjúság örömteli és lelkes találkozójára emlékezem szívesen. Ha van olyan emléke a 2000-es Jubileumi Évnek, amely minden másnál elevenebbül él a szívünkben, akkor ez bizonyosan az ifjúság tengernyi áradata. A velük folytatott párbeszéd, melyet a kölcsönös rokonszenv és a figyelmes odahallgatás határozott meg, különösen is kiemelkedik az év eseményei közül. Ebben a szellemben üdvözöltem őket már a lateráni Szent János téren és a Szent Péter téren való gyülekezőkor. Majd láttam, ahogy kirajzottak a város utcáira, vidáman, ahogy a fiatalokhoz illik, de ugyanakkor elgondolkodva, imádságra hajló szívvel, az őszinte barátság iránti „érzékkel". Sem számukra, sem a rájuk tekintők számára nem lesz könnyű kitörölni ennek a hétnek az emlékét, amikor Róma „megfiatalodott a fiatalokkal". Felejthetetlen marad a Tor Vergatánál bemutatott szentmiseáldozat is.

A fiatalok újra felfedték Róma és az Egyház számára Isten Lelkének különleges adományát. Néha pesszimizmussal tekintünk az ifjúságra, tudva, milyen problémákkal és gyengeségekkel küzdenek társadalmunkban. Az ifjúság Jubileuma azonban ellenkező irányba hangol bennünket: olyan ifjúságot mutat nekünk, amely minden kétértelműség dacára őszintén keresi azokat a hiteles értékeket, melyek teljessége Krisztusban található. Vajon nem Krisztus-e a valódi szabadság és a szívbéli öröm titka? Vajon nem legjobb barátunk-e ő, ugyanakkor pedig minden hiteles barátság nevelője? Ha Krisztust valódi arcával mutatjuk meg a fiataloknak, akkor ők felfedezik benne a kérdéseikre adott meggyőző választ, s készek elfogadni üzenetét, legyen az bármennyire igényes is, hordozza bár a Kereszt jelét. Ezért, megérintve lelkesedésüktől, habozás nélkül arra kérem őket, hozzák meg a hit és az élet radikális döntését, s azt a csodálatos feladatot adom nekik, hogy a „hajnal őrszemeivé" (vö. Iz 21,11 - 12), az új évezred hajnalának az őrszemeivé legyenek. (II. János Pál pápa, Novo Millennio Ineunte apostoli leveléből, 9. p.)

FÖSVÉNYSÉG KÉT FEJEZETBEN

Mivel evvel a témával már az évszázadok óta annyi nagy egyházatya, író, költő foglalkozott, szabad-e, lehet-e újat írni? Molière, XIV. Lajos francia király udvari színdarabírójának klasszikus „Fösvénye" után, mit is mondhatnánk?! Mégis, az emberi lélek legsötétebb bugyraiban ez a féreg is alattomosan megbújik, ott rágja, szúrja, kínozza az illetőt, álmatlan éjszakákat okozva neki. Ez a gyarlóság valóban mindég aktuális marad.

Így mesélte el a „boldog béke" éveiből származó anekdotát egy akkori egyetemista.

1.

Kolozsváron - abban az időben Erdély fővárosában - gyűltek össze a tanulni vágyó egyetemisták, akik a „Szent József" internátusban laktak. Ott egy közösség alakult ki, együtt étkeztek, aludtak és a tanulás mellett megvitatták a világ dolgait, énekeltek, szórakoztak. A közösségben sokszor életre szóló barátságok is szövődtek. A legnagyobb öröm volt, ha otthonról csomag érkezett, amelynek tartalmával pótolni lehetett az internátus szerény koszját. A csomagot közösen bontották fel és boldogan falatoztak belőle. Egyetlen fiú volt csak, egy jómódú bánáti gazda fia, F. K., aki nem állt szóba senkivel és félrevonulva, maga fogyasztotta az ugyancsak megtömött csomag tartalmát. Pedig volt abban sok finomság: házikolbász, füstölt sonka, szalonna, tömött liba mája, foszlós-mazsolás kalács, diós, mákos kifli, különféle befőtt gyümölcsök, dzsemek, aprósütemények. A többi fiúk, különösen a szegényebb erdélyiek, akik csak puliszkalisztet, pityókát, juhsajtot kaptak, sóváran nézték a sok finomságot, amiből ők sohasem kaptak.

Egyik nap az egyik fiú lelkendezve újságolta, hogy Karcsi elfelejtette bezárni a szekrényét, amelyben rejtegette az akkor érkezett csomagját. Gyerekek - mondta Sanyi - „most megtréfáljuk a fösvényt, kivesszük a csomagot és meghívjuk, hogy tartson velünk, fogyasszuk együtt a sok finomságot." Úgy is lett. Karcsi boldogan tömte magába a másnak szánt falatokat. Amikor majdnem kiürült a csomag, megmutatták neki, hogy a sajátját fogyasztották el közösen. Ekkor a károsult kékült-zöldült, nehezen palástolta bosszúságát, és szégyenkezve elvonult.

Magábaszállt és attól kezdve mindig megkínálta társait, ha otthonról kapott csomagot.

2.

Egy öreg szemtanú elbeszélése: M. Zs. szegény körülmények között nőtt fel, de szorgalmas, törekvő, tehetséges volt, és egyetlen fiának jobb életet szánva, éjjel-nappal dolgozott. Mesterséget tanult, a gyárban élmunkás lett, amellett „ezermester" volt, amit a szeme látott, a keze megcsinálta. Munka után, éjjel bütykölt, a terméket eladta jó pénzért, ezt meg addig-addig gyűjtögette, számolgatta, amíg házat is épített, néhány barátja segítségével. Megházasodott, de felesége rövidesen otthagyta, mert nem bírta sem lelkileg, sem fizikailag az állandó munkát, gyűjtögetést. Soha sem kapott egy mosolyt, szórakozást, nyugalmat.

Telt-múlt az idő. Jancsika, az apa szemefénye, szintén okos, talpraesett fiúvá növekedett, iskolába, egyetemre járt, diplomát szerzett, magasabb körökben forgott, jóképű, vidám, szórakoztató volt, mindenki kedvelte.

Más városba kerülve is mindég elegáns volt, barátaival nagystílű. Szórta a pénzt, a mulatságok, kártya, lovaglás, úri sportok sok pénzt emésztettek. Persze senki sem tudta, hogy az apja küldi neki a saját magától megvont garasokat. Nem is járt haza, szégyellte a kopott külsejű, munkás-apját. Márton bácsi meg csak dolgozott, gyűjtötte a pénzt, nem volt ideje orvoshoz járni, így nemsokára kórházba került, megoperálták, csak fél gyomra maradt. Hiába írt a fiának, az nem is válaszolt, nem ért rá. Egy idő után megint kórházba került, most az egyik veséjét vették ki. Megint írt a fiának, de az most sem válaszolt, valahol nyaralt a pálmák alatt.

Amikor meghalt az apa, a szomszédok adták össze a pénzt a temetésére. Tragikus fösvénység! A túlzott szeretet elrontotta azt, akiért az apa feláldozta önmagát!

Billédy Ilona, Karlsruhe

KÉT VILÁG - EGY KÖNYV

Az író Damaszkuszban született, a könyvet illusztráló nő Würzburgban. Rafik Schami és Root Leeb közös munkájának címe „A szavak színe". Rövid idő alatt két kiadást ért meg az *ars vivendi* gondozásában, csinos kiállítású, 56 történetet tartalmazó munka. A szíriai születésű író históriáit hangulatilag egészítik ki, és adnak nekik nyomatékot Root Leeb megkapóan szép színei, ötletei. Absztrahálva jelennek meg a napégette házak, a sivatag végtelenjéből felbukkanó titokzatos álomképek, fantáziaállatok, figurák. Az elmélyülésre ösztökélő képek színei megnyugtatóak, mégis elevenek, beszédesek.

A több mint félszáz történet átível a hagyományos életformák között töltött damaszkuszi gyermek- és fiatalkortól a több évtizedes németországi tapasztalatokig. Schami „ma a legsikeresebb német nyelven írók közé tartozik, 22 nyelvre fordították le." Nemzetközi olvasótábora megérdemelné tehát azt az eddig ismeretlen díjat, amellyel (Schami szerint) a figyelmes olvasókat tüntetnék ki. „Mert mi értelme volna a szülők, egyházak, pártok, rádiók, énekesek, mindenfajta prédikátorok mondanivalóinak, a szerelmesen suttogott szavaknak, ha nem figyelnének rájuk" - kérdezi Schami, hogy valódi csattanóval válaszoljon: a díjakat nőknek ítélné oda. Hogy miért? „Ez már egy másik történet..."

A damaszkuszi „grund" elevenedik meg a figyelmes olvasó, a történetet nyitott füllel hallgatók előtt.

Az a szó, hogy „utca", mindig a játékot juttatja az eszembe - írja Schami. Minden évszaknak megvolt a jellegzetes játéka és díja. Télen dió, olíva- és datolyamagokat nyert a győztes. A diót megehette, a többit elvitték a brikettgyárba. „Jól égtek, olcsók voltak, mi pedig bezsebeltünk néhány piasztert. Télen inkább bent játszottunk. Kártyáztunk, bújócskáztunk, bűvészkedtünk, találós kérdésekkel bajlódtunk." Húsvét előtt kemény tojás volt a díj, míg húsvét után átálltak a barackmagra. Sokat kaptak érte, felhasználták a marcipán készítésénél. Aztán elérkezett a labdázás ideje. „Játékainknál az ügyeskedés, csalás sosem hiányzott..."

A damaszkuszi gyerekek bizonyára ma is ott játszanak az utcán. Lehet, jobb labdáik vannak, jobban ismerik a szabályokat, de már nem lehetnek közöttük a mindenkori „joker"-ok. Azok, akik még kicsik voltak ahhoz, hogy a csapatban lehessenek, ugyancsak játszani akartak. Befogadták őket. Futkároztak, labdába rúgtak, néha még gól is született (ez sosem számított), s este boldogan nyargaltak haza. Nevettek, hangoskodtak, örültek. Senki sem háborgott, hogy ott vannak, hiszen egyik csapathoz sem tartoztak... (De ma?! Tehetné fel a kérdést az író, de nem teszi. Ezt az olvasóra bízza...)

Rafik Schami Damaszkuszban építészmérnök akart lenni. Magas rangja volt ennek a foglalkozásnak, mindjárt a pap és a tanító után következett. De hogy mégis vegyész lett belőle, annak igen egyszerű oka volt. Nagyon drágán adták az építészeti szakkönyveket és csak kevés volt belőlük. Schaminak pedig nem volt pénze rájuk, még arra sem, hogy kifizesse a végzett diákok, vagy a könyv-uzsorások által követelt összeget...

Az író összehasonlítja az arab és a német vendéglátás sajátosságait. A német vendég mindig ajándékot hoz: befőttet, télire eltett savanyúságot, saját készítésű süteményt. A damaszkuszi vendéglátót viszont vérig sértené, ha valamilyen ételfélével állítana be a vendége, és nem csupán üres bendővel jelennék meg. Mert az arab éhezik a meghívás napján. Tudja, nem elég egekig dicsérni a fogásokat, kijelentésének igazát mérhetetlen mennyiség elfogyasztásával kell igazolnia. A német percnyi pontossággal érkezik, nem hoz magával hívatlanokat, keveset eszik és elkéri az étel receptjét. Ezzel ellentétben az arab órákat késik, egész háznépével jelenik meg, teletömi a bendőjét, és esze ágában sincs faggatni a szakácsot...

Rafik Schami fiatalkori emlékei között szerepel az a családi összeütközés, amely a „modern" gondolkozású nagymama és a régi életmód szabályaihoz ragaszkodó fia között volt, sajnos szomorú eredménnyel.

Egy nap Schami testvére, Sahar izgatottan mesélte el otthon, hogy látta a nagymamát, amint a kávéházban vízipipát szívott. A lehetetlen hírre, „hazugságra" az apa mérgesen reagált, és lekevert egy alaposat a lányának „hiszen még 'soha' nem merészelt egy arab nő egyedül beülni egy kávéházba." Dühös hangulat, sírás, rívás. Mialatt az anya vigasztalta a lányát, az apa összeroskadt. Pillanatok alatt éveket öregedve idősebbnek látszott a saját apjánál. A fiú a testvére védelmére kelt. „De apa, Sahar sosem hazudik! Tegnap délután én is láttam a nagymamát a kávéházban, amint vízipipát szívott" - erre ő is majdnem kapott egy pofont.

A fiú nem várt soká és elmondott mindent a nagymamának. Csak nem - kiáltott fel az energikus hölgy. Még csak az hiányzik, hogy a saját fiam tiltsa meg nekem, hogy kávéházba menjek. S legközelebb, amikor a modern nagymama találkozott a régimódi fiával, olyan heves vita kerekedett közöttük, hogy a nagymama soha többé nem ment el a fia házához, mert a fia nem akarta. A család többi tagja azonban titokban látogatta.

Múltak az évek. Eljárt az idő a nagymama felett is, de a kávéházat és a vízipipát nem hagyta. Egy napon aztán holtan találtak rá a házában. Temetésén ott volt az egész negyed. Sírva kisérték a koporsóját, a kávéházat pedig - végtisztességként - azon a napon zárva tartották.

Bitskey Ella, Sarasota, Fl.

Madridi levél

HÁZASSÁG ÉS CSALÁD

A spanyol püspöki kar 250 oldalas irányítást adott a családról és lelkigondozásáról. Nincs benne sok „újdonság", de mégis - vagy éppen ezért, - nagy visszhangot keltett és ellentmondásokat váltott ki. A Szocialista Párt, amely időközben megnyerte a választásokat, a volt kommunisták, továbbá női és homoszexuális szervezetek élesen bírálták, de konzervatív körök sem értettek vele mindenben egyet.

A főpapok szerint a házasságról és a családról szóló evangéliumi tanítást mindenki számára „világosan és merészen" meg kell hirdetni, nem pedig alkalmazkodni mindahhoz, amit sokan „politikailag korrekt" megoldásnak tekintenek.

Az úgynevezett „szexuális forradalom" elválasztotta a páros életet a házasságtól, de a szaporodástól is. A házasságot egyre többen „visszavonható választásnak" tekintik, illetve olyan „családmodellt" fogadnak el, amely eltekint a házasságtól. Kivéve azokat, akik követelik, hogy homoszexuálisok is „házasságot köthessenek".

A püspökkari irat megjelöli a házasság és a család szerepét „Isten tervében". A házasság a társi szerelem intézménye; a kölcsönös vonzalom eltűnte azonban nem jelenti a kötelék felbomlását. A házastársi hűség és viszony szilárdsága alapvető fontosságú az egész társadalom szempontjából.

A sok „rosszul sikerült" házasság s annak következményei, főleg az utódok számára, érthetővé teszik a feladatra való előkészítés fontosságát. Át kell vinni a köztudatba, hogy a nemiség gyakorlása az igazi, kölcsönös szeretet kifejezése kell, hogy legyen a házasságon és a családon belül. (Ezzel szemben a felmérések szerint 2003-ban az 50 év alatti spanyol férfiak 14, a nők 12%-a élt együtt házasságkötés nélkül, az újszülöttek 19,5%-a jött világra házasságon kívül.)

A termékenység a házasság célja és ajándéka. A házastársaknak felelősségük tudatában kell mérlegelniük a család szaporodását, s adott esetben önmegtartóztatást gyakorolniuk. A sokgyermekes családok a társadalom és az egyházi közösség gazdagságát jelentik s a lelkigondozás különös tárgyát kell, hogy képezzék. (A születési arányszámban Spanyolország az utolsó helyen áll a világon!) A szülőknek elegendő időt kell tölteniük gyermekeikkel s figyelemmel lenniük a televízió és az internet használatára, továbbá a baráti körökre. (Nem könnyű dolog, ha mindkét szülő házon kívül dolgozik.)

Ha az együttélés lehetetlenné válik, az Egyház elfogadja a különválást, Isten előtt azonban házastársak maradnak és újabb házasságkötésre akkor sem jogosultak, ha törvényesen elváltak.

Egyre gyakoribb az együttélés minden egyházi vagy világi kötelék nélkül. Az ilyen rendellenes helyzet lehetetlenné teszi a szentségekhez való járulást. Másrészt meg kel értetni, hogy a homoszexuális együttélés nem azonosítható a házassággal.

Végül ismételten leszögezik, hogy a család a társadalom alapja, ezért a jogait és kötelességeit tiszteletben tartó családpolitikára van szükség, amely nem merülhet ki puszta gazdasági segítségben.

Az új miniszterelnök hivatalbalépése előtt elutasította, hogy évi közel száz nő erőszakos haláláért a „szexuális forradalmat" tegyék felelőssé; kb. ennyi veszti életét párja vagy volt társa keze által. A szocialista kormány tervei között szerepel a válási eljárás meggyorsítása, a homoszexuális együttélés törvényes elismerése és az abortusz megkönnyítése a terhesség első 12-14 hetében. Másrészt adóengedményeket szándékoznak tenni a legalább három gyermeket számláló családoknak.

Lesz tehát elég vitatni való, s majd meglátjuk, mekkora az Egyház befolyása ebben az országban, ahol a lakosság 86%-a vallja magát katolikusnak, de ennek kétharmada vallását nem gyakorolja, vagy csak alkalomszerűen teszi. Például a fényes, nagyheti körmeneteken vagy a helyi védőszent ünneplésekor.

Rónai Zoltán

TÍZ ÉVES AZ EDITH STEIN TÁRSASÁG

II. János Pál pápa németországi látogatása alkalmával a speyeri székesegyházban arra szólította fel a híveket, hogy ápolják az 1994-ben Anton Schlembach speyeri püspök kezdeményezésére alapított Edith Stein Társaság névadójának örökségét és tanítását igyekezzenek átültetni a jelenkorba. Ennek a felhívásnak akart eleget tenni a Konrad Adenauer Alapítvány elnöke, Rajna-Pfalz, majd Türingia tartomány egykori kormányfője, Bernhard Vogel, amikor az Edith Stein Társaság létrehozásának 10. évfordulójára rendezett ünnepség megnyitóján síkra szállt annak érdekében, hogy az Európai Unió alkotmányába kerüljön be az utalás a keresztény értékekre. Mint Vogel mondotta, a szent tanítása arra ösztönöz bennünket, hogy még akkor is küzdjünk az Isten-fogalomnak az elfogadás előtt álló európai alkotmányba történő felvétele érdekében, ha ez az erőfeszítés jelenleg nem sok sikerrel kecsegtet.

Edith Stein egyetemista korában

A Speyerben rendezett ünnepségre sokan jöttek el, habár egyre kevesebben élnek azok közül, akik a társaság megalapításában főleg azért vettek részt, mert ismerték Edith Steint, valamint együtt dolgoztak a zsidó származású apácával, illetve vele raboskodtak az auschwitzi koncentrációs táborban, ahol a néhány éve szentté avatott nővér „népéért és hitéért" mártírhalált halt. A Szent Magdolna kolostorban rendezett évfordulón a Társaság különösen biztatónak nevezte, hogy a megemlékezésre Edith Stein szerzetesrendjének lengyelországi, belgiumi, franciaországi, hollandiai és olaszországi képviselői is eljöttek Speyerbe, mintegy bizonyítva, hogy a nácizmus áldozataként elpusztult apáca egyre inkább európai szentté válik. Erre utal, hogy a jövő évre tervezett kölni Világifjúsági Találkozó résztvevői zarándoklatot terveznek azokra a helyekre, ahol Edith Stein élt és dolgozott.

A társaság alapításának 10. évfordulójára rendezett ünnepség résztvevői a Szent Magdolna kolostorból - ahol Edith Stein 8 éven át a Domonkos-rend tanítónőképzőjének docense volt - átmentek a közeli Maikammerba. Az ottani szőlőhegyekre annak idején Edith Stein is gyakran kirándult növendékeivel. A résztvevők felkeresték Bergzabernt is, ugyanis 1921-ben Avilai Szent Teréz önéletrajzának olvasása közben itt döntötte el, hogy áttér a katolikus hitre, és Isten Szolgálatában apácaként éli le életét.

Vincze András,
München

A KŐ MARAD

Az Életünk 2004. májusi száma, amelyben bemutatták az Aracs Társadalmi Szervezetet, késztetett arra, hogy írjak az aracsi Pusztatemplomról, amelyet a Törökbecse (Novi Becej) - Beodra (Novo Milosevo) - Torda háromszög közepén találjuk. Megközelítése kissé körülményes. Törökbecséről a Beodra felé haladó műúton a vinceéri (Crna Bara) vasúti átjárón átkelve

Az aracsi Pusztatemplom

4-5 km-t kell nyári úton megtenni, hogy elérjük a Pusztatemplomot. Útjelző tábla nincs, amely útbaigazítaná mindazokat, akik látni szeretnék ezt a páratlan szépségű műemléket.

Sem az aracsi Pusztatemplom alapítója, sem alapításának ideje nem ismert. Alaprajzilag a templom a XII-XIII. századi bencés templomokkal hozható összefüggésbe. Nyugati homlokzatát rózsaablak díszíti, tornyai viszont nincsenek. Ebből következtethetünk a ciszterci építkezések hatására is. Egyes források szerint az 1092-es szabolcsi zsinaton említik először az aracsi bencés monostort. 1551-ig, a török dúlásig, a monostor történelme igen színes: tatárjárás, kun lázadás, majd a monostor felújítása, ami Nagy Lajos király édesanyjának nevéhez fűződik. Vásárokat, megyegyűléseket tartottak az 1440-ben mezővárossá lett Aracson. 1536-ban a pestis járvány következtében elnéptelenedett a monostor környéke, 1551-ben török kézre került. Azóta végleg puszta lett a vidék. A monostor, dacolva az időjárás viszontagságaival és a vandál pusztításokkal, azóta is áll, bizonyságul a keresztény magyar kultúra ezeréves jelenlétére a Bánságban.

2003-ban délvidéki fiatalokból álló baráti kör második éve szervezett táborozást a romtemplom mellett, ahol keresztszentelésre került sor. Ragács Ervin hitoktató és amatőr fafaragó, a tábor művészeti vezetője elmondta, hogy az emlékkereszt együttest a templom bejárata előtt betonlapra helyezték, hogy az esetleges lelőhelyek fölött ne forgassák fel a talajt. A romtemplom őseiségét szimbolizálja a hét kopjafa, amely a hét vezérre utal, akiknek kései utódai csak a keresztben egyesülve tudtak fennmaradni.

Kovács Szöszill,
Nagybecskerek

Londoni levél

HOGYAN HAT A PRÉDIKÁCIÓ

A londoni The Times hasábjain egy rabbi, dr. Jonathan Romain fejtette ki véleményét arról, hogy szerinte milyen a jó prédikáció, és mit kell kerülnie annak a papnak, aki nem akarja, hogy a hivők elbóbiskoljanak a prédikációja alatt. A szószék exponált hely, vigyázni kell ott minden szóra. Egy plébános például derültséget keltett, amikor félreérthetően így fogalmazta első szavait: „Mielőtt megkezdeném prédikációmat, volna egy érdekes mondanivalóm..."

Ha a pap jó szónok, a szentbeszéd a mise egyik fénypontja lehet, ha unalmas ember, lemondó beletörődéssel várják a prédikációját. Fontos a terjedelem meghatározása is. A bibliából tudjuk (Apostolok Cselekedetei), hogy Szent Pál troászi szónoklata alatt, ami éjfél utánig tartott, egy fiú, Eutíchosz, aki az ablakpárkányon ült, elaludt, lezuhant a harmadik emeletről és úgy látszott, hogy bizony meghalt. De Pál, miután beszédét virradatkor befejezte, örömmel tapasztalta, hogy a fiatalember életben maradt. Milyen szerencse, hogy manapság nem hallgatja senki emeleti ablakpárkányon kucorogva papja esetleg túl bő lére eresztett mondanivalóját.

Az is baj, ha a szónok hétről-hétre sztereotípiákat ismétel. Egy rendszeres miselátogató árulta el, hogy mivel a papjuk mindig ugyanazokból az elemekből építi és ugyanazokkal a gesztusokkal kíséri a prédikációját, unalmukban pontozni szokták. Ahányszor „a teremtő Isten" nevét említi, kap egy-egy pontot, ha pedig közben széttárja a kezeit, három pontot írnak a javára.

A prédikáció eredete a Babilonból visszatérő zsidók idejéig vezethető vissza, legalábbis Nehemiás könyvéből tudjuk, hogy a leviták a népnek felolvastak Isten törvényének a könyvéből, majd „megmagyarázták és kifejtették" a szöveget. A heti Szentírás-magyarázat hamar meghonosodott a keresztények körében is, de más jelleggel. A rabbik tanítócélúnak tekintették, és többnyire ma is annak tekintik a prédikálást, ismétlik a vallás törvényeit, s óvnak azok betartására. A keresztények viszont a szigorú miserend fellazításaként, gondolkodásra, továbbgondolásra serkentő szövegeket igyeknek elmondani a szószékről, azt remélik, hogy a szavaikat hallgató hívők lelkisége teljesül ki, és ez az üdvözülésüket szolgálja. A The Times napilap évente odaítéli az Év Prédikációja díjat valamelyik angol templom papjának. A mostani cikket író rabbi legutóbb tagja volt a díjosztó zsűrinek, és azt tapasztalta, hogy ez a felekezet közötti eltérés napjainkban is fennáll. A rabbik csak az év bizonyos napjain prédikálnak, de akkor általában igen gyakorlatias dolgokról beszélnek, míg a keresztény papok központi témája a hit. Egy ponton azonban találkozik egymással a kétféle felfogás: ha a közösséget valamiféle nagy megrázkódtatás éri, vagy közösen örülhet valamilyen alkalomnak, eseménynek, akkor a prédikáció zsidóknál és kereszténeknél egyaránt aktualizálódhat.

A szentmise nem a szórakoztatás eszköze, de azért mégsem haszontalan úgy formálni a prédikációt, hogy amikor a miséről hazamennek az emberek és megkérdik tőlük, na máma miről beszélt a pap, akkor a templomban hallottak nyomán megbeszélésre érdemes gondolatok reprodukálódjanak. A cikkíró úgy véli, hogy tekintettel a közös érdekű témákra, a politikát sem kell feltétlenül szőröstülbőröstül száműzni a prédikációból.

Jonathan Romain jó angol szokás szerint természetesen anekdotával fejezi be fejtegetését. Egyszer megrendítő élményben volt része. Amikor befejezte a földi hívságokat kemény szavakkal ostorozó prédikációját, pillantása egy rendszeres templomlátogatóra esett, egy idősödő, de szénfekete hajú férfira, akinek az arcán látszott, hogy komolyan elgondolkodott a hallottakon. Az illető gondterhelten hagyta el a zsinagógát. Nem sokkal később szembe jött az utcán, és a rabbi csodálkozva látta, hogy hitsorsosa teljesen megőszült. Ekkora lelki megrázkódtatást okozott a beszéd? Hát azt azért nem, de az illető rájött, hogy földi hívság, ha továbbra is festeti a haját.

Sárközi Mátyás

MUNKAVÁLLALÁS AZ EURÓPAI UNIÓBAN - DE HOGYAN?

A Szentírás tanítása szerint méltó a munkás az ő bérére. De vajon mit biztosít az új világrend, az Európai Unió, ahol nincs közös, kötelező minimálbér, mint volt a Római Birodalomban, vagy ma az USA-ban. A Római Birodalomban 1 rámai dénár, vagyis 10 *as* volt a munkás napi bére, amelyet meg kellett adni minden munkásnak. A Római Birodalomban 1 dénárért lehetett 1 mérce búzát venni. Ez tehát nem volt kevés összeg. A bért naponta kellett kifizetni a munka után. Az Egyesült Államokban egy óra munkabére kb. 6 dollár, amely tisztességes megélhetést biztosít mindenkinek. Hogyan lehet egy új világrendben tisztességesen megélni, ha nincs megállapítva a munka értéke, és az nem is egységes? Ha egy társadalomban két ember közül ugyanazért a munkáért az egyiknek 10-szeres bért fizetnek, mint a másiknak. Hol van itt a tisztesség és becsület? Mikor egyenlítődik ki az arány? Így soha, hangozhat a válasz.

De legyünk tárgyilagosak: nálunk is van egy bizonyos minimálbér, amelyet közzé is tesznek, sőt, módosítanak is rajta időnként az inflációt alulról követve. Elmondható-e, hogy tisztességes ez a bér? Erre azt szokták mondani, örüljünk, hogy van munkahely. Nem azt vizsgálják: meg tudnak-e élni ebből az emberek? A szabály pedig az kellene legyen, hogy minden állam köteles megadni polgárainak minimálbérként az átlagkereset 60%-át. Ez vigaszt nyújthat azoknak, akik minimálbérből élnek, vagy inkább csak nyomorognak, kihúzzák valahogyan hónapról-hónapra és közben egyre több ember kerül még rosszabb helyzetbe. Tudjuk, szegények mindig lesznek, csakhogy ezek már nem szegények, hanem nyomorgók, akik néha saját, néha pedig a társadalom hibájából kerültek az élet peremére. Megpróbálunk rajtuk segíteni, azonban azon, hogy ne legyen több nyomorgó, csak a törvényhozás képes segíteni, a felelősségteljes politikai döntés tudja megváltoztatni az arányokat. Döntésre van szükség, amely arról szól, hogyha árt mondtál, mondjál bért is.

Csak így lehet elősegíteni, hogy a piacgazdaságban a legszegényebbek is emberhez méltó módon élhessenek. Ebben az évben kimondták az árak emelését, a szabad piacgazdaságban élő emberek 70-80%-a kevesebb jövedelemmel rendelkezik, mint az átlagbér; 20-30%-a pedig csak minimálbérből él, vagy annak határán. A minimálbér ma egyenlő a modern rabszolgasággal, amelyet a piacgazdaság újra teremt. Az emberek egy része nem képes fenntartani az elért színvonalat. A társadalom széles rétegeit a tűréshatár küszöbére kényszerítették az intézkedések, amelyek „ugye szükségesek voltak". Csak egy dolgot felejtettek ki belőle. A középréteg nemsokára megszűnik. Az alsó réteg pedig olyan széles lesz, hogy nem lesznek képesek munkába állni. Elveszítik az otthonépítés motivációját. Ha pedig hajléktalanokká válnak, akkor nem lehet hagyományos módszerekkel kezelni őket, mert minek is éljenek? Minek dolgozzanak? Ezeknek soha nem lesz munkahelyük, mert nem lesznek érdekeltek benne. Növelik majd a bűnözők sorát, és jól fogják magukat érezni a börtönben. Ott ingyen kapnak ellátást, szállást, mindennapi betevő falatot. Ők már többé nem jelennek meg a munkanélküliek vagy a szociális intézmények listáján. Nem kérnek abból, amit mi építünk ma, mert számukra nincs jövő.

Ezért most kell lépnie a társadalom képviselőinek a legszegényebbek, a legnyomorultabbak érdekében, azokért akik még rendelkeznek hajlékkal. Fel kell emelni a minimálbért arra a bizonyos 60%-ra, az átlagbér 60%-ára, mert különben elveszítjük az emberek társadalmunkba vetett hitét, amelyet többé nem tudunk visszaállítani, és ez lesz az igazi katasztrófa. Nem voltunk képesek megtenni a legfontosabb lépést, nem biztosítottuk a megélhetését az embereknek. Hiába írjuk majd az alkotmányba: mit adott a kereszténység Európának? Mit sem ér az nekünk, és azoknak, akiket kizárunk... Akkor csak valóban papíron voltunk keresztények, akik nem képesek szociálisan (társadalmilag) befolyásolni az eseményeket.

Ennek az évnek a megélhetés a legfontosabb politikai kérdése. Ha elveszik a lehetőséget a minimálbérből élőktől, akkor nem lesz jövője, boldog jövője 40 évig ennek a társadalomnak, mert kb. ennyi ideig itt élnek majd közöttünk azok, akiket ma kizár a társadalom.

Horváth Róbert

MÁLTAI KERESZT A REVERENDÁN

Cserháti Ferenc atyát a lovagrend magisztrális káplánjává avatták

2004. április 18., Esztergom. A Szuverén Jeruzsálemi és Máltai Szent János Lovagrend magyarországi közössége ünnepi szentmisén *Fra Andrew Bertie* Uralkodó Nagymester képviseletében O'sváth György, a Magyar Máltai Lovagrend elnöke magisztrális káplán ranggal avatta és fogadta be a rend soraiba *dr. Cserháti Ferenc* pápai káplánt, a Német Püspöki Konferencia magyar delegátusát, a nyugati diaszpórában élő magyarság főpásztora, *Miklósházy Attila* püspök európai megbízottját. Nekünk, erdélyieknek, különös örömünkre szolgál, hisz Ferenc atya a Szatmári Egyházmegye papjaként, több mint két évtizede szolgál a németföldi magyar katolikusok körében.

A Szatmár megyei Túrterebes szülötte, annak az ugocsai, svábok és magyarok lakta falunak, amely az utóbbi fél évszázadban kilenc áldozópapot nevelt - köztük két püspököt -, adott az anyaszentegyháznak.

Cserháti Ferenc a gyulafehérvári teológián végzett, 1971-ben. Kaplonyban és Máramarosszigeten volt segédlelkész. Papi pályája Münchenben teljesedett ki, ahol közel húsz éven át vezette az 1945-ben alakult müncheni magyar katolikus egyházi közösséget, amely 1978-tól, „missio cum cura animarum" plébániai jellegű lelkipásztori központként öleli fel a Münchenben és környékén élő 10-11.000-es lélekszámú római katolikus magyarságot. Magyar delegátussá történt kinevezésével egyidejűleg lett az immár 36 évfolyamot megért Életünk - az európai magyar katolikusok lapja - főszerkesztője. Sajtóapostolkodásának jeligéjeként is értelmezhetjük a misszió értesítőjében megjelent lelkipásztori leveleiből válogatott *Szívélyes lelkipásztori üdvözlettel* című könyvéből kiragadott gondolatot: *„Útjelző Isten felé. Védi és ápolja őseink szellemi és kulturális örökségét, egyetemes keresztény és nemzeti értékeinket, elsősorban katolikus hitünket, magyar öntudatunkat és édes anyanyelvünket"*. Hittel és reménységgel telten küzd azért, hogy a nyugati magyarság megőrizze és ápolja az anyaországból, szülőföldjéről magával hozott nemzeti és keresztény értékeket, hogy a globalizáció, az asszimiláció, a szubjektum primátusát hirdető világban megőrizze őket közösségben - a kereszténység és magyarság nagy családjában.

A máltai lovagrendbe történő felvételét a Gondviselés különleges ajándékának tekinti, egyben újabb feladatnak, ösztönzésnek arra, hogy tovább folytassa azt, amit eddig is teljes odaadással végzett egyháza s a hívek szolgálatában.

A máltaiak dobogókői lelkigyakorlata ünnepi zármomentuma volt az esztergomi bazilikában bemutatott koncelebrációs szentmise, amelyen - az evangélium előtt - a jelöltet *Kóczy T. László* ceremóniamester és *Reichlin-Meldegg Viktor* magyar delegátus, tanú vezette *O'sváth György* elnök elé, akinek kérdésére felelve adott hangot óhajának: *„Én, Cserháti Ferenc, az Úr felkent szolgája, kérem az Úr irgalmát, és felvételemet a Szuverén Jeruzsálemi és Máltai Szent János Lovagrend közösségébe."* A továbbiakban hitet tett amellett, hogy - a rend évszázados hagyományait és törvényeit követve - hordozója és hirdetője lesz a szeretet és a testvériség keresztény erényeinek, gyakorolja az irgalom cselekedeteit, gyámolítja a szegényeket és a betegeket, életét a Rend alkotmányának és szabályzatának megfelelően alakítja, erejét a Rend szolgálatába állítja, mindenkor hű marad a Rend zászlajához és a zászló által hirdetett eszmékhez.

A fogadalom elhangzását követően az avató közli: *„Őeminenciája* - Fra Andrew Bertie - *az Uralkodó Nagymester és a Szuverén Tanács elfogadja kérelmedet, és Rendünk Prelátusa* - Angelo Acerbi c. érsek - *is jóváhagyja azt."* Jobb kezét a jelölt vállára teszi s folytatja: *„Én most a Főméltóságú Uralkodó nagymester képviseletében rám ruházott hatalomnál fogva beiktatlak a Máltai Rend soraiba, Rendünk törvényei szerint a személyedet megillető magisztrális káplani ranggal."* Ezt követően az avató, az előírt szavak kíséretében, feltűzi az avatottra a máltai mellkeresztet.

Az avatás közben, balról jobbra: Reichlin Meldegg Viktor, Cserháti Ferenc, Kóczy T. László és O´sváth György, a Magyar Máltai Lovagrend elnöke

A nyolcágú máltai kereszt a nyolc boldogságot szimbolizálja, amely viselőjét arra inti, hogy mindenkor *„légy lelkedben szegény, légy önmegtartóztató, viseld türelemmel a megpróbáltatásokat, szomjazd az igazságot, légy irgalmas szívű, őrizd szíved tisztaságát, légy türelmes, vállald az igazságért az üldöztetést"*.

Az avató az alábbi szavakkal bocsátja el a felavatottat: *„Imádkozzál a Mindenható Istenhez, hogy kötelezettségedet az Ő tiszteletére és Rendünk, valamint felebarátaid iránt teljesíteni tudjad. Béke veled!"*

A szentmisét a Münchenben élő *Frank Miklós* atya celebrálta, aki maga is a Lovagrend tiszteletbeli konventuális káplánja; oldalán *Cserháti István* tb. egri kanonokkal, az ünnepelt nagybátyjával s a most avatott magisztrális káplánnal, Cserháti Ferenccel.

A szentmise homíliájában Miklós atya ismertette Cserháti Ferenc életútját, kihangsúlyozta azt a felelősséget, amely a magisztrális káplánra hárul. Jelképesnek nevezte azt, hogy kinevezése február 11-én, a Lourdes-i Szűzanya ünnepén történt, avatása pedig pappá szentelésének 33. évfordulóján. Szeretettel köszöntötte Ferenc atyát a rend körében, arra buzdította, hogy tetteiben, szolgálatában mindenkor Keresztelő Szent János tanítását, valamint Boldog Apor Vilmos püspök életpéldáját kövesse, aki ugyancsak a rend tagja volt.

Köszöntjük a Szuverén Jeruzsálemi és Máltai Szent János Lovagrend új tagját, életére s további munkájára Isten áldását, kegyelmét kérjük.

Máriás József, Nyíregyháza

PÜSPÖKLÁTOGATÁS MÜNCHENBEN

Miklósházy Attila SJ, a külföldön élő r. k. magyarok püspöke május első hétvégén Münchenbe látogatott és a Damenstift-templomban *Cserháti Ferenc* püspöki delegátus és *Merka János* müncheni plébánossal koncelebrálva szentmisét mutatott be. A szószékről is beszélt a templomot megtöltő hívekhez. Az ünnepi szentmisén *Sneff János* orgonált; a *Patrona Hungariae Énekkart* is ő vezényelte, az *Ifjúsági Ének- és Zeneegyüttest* pedig dr. Kováts János karvezető.

Szentmise után Missziónk nagytermében a Püspökatya fogadást adott, amelyen a müncheni hívek jólszervezett, felkészült műsorral kedveskedtek. A Missziótanács elnöke, *dr. Kottra Gábor* üdvözlő szavai után Missziónk Énekkara Paulovits - Kerényi „Jó atyánkért esdeklünk" kórusművel köszöntötte a főpásztort, a *Komámasszony Néptánccsoport* „Tardonai karikázó"-val és „Székelyföldi asszonytánccal" lépett színre. *Kutasi Dániel* szavalta el szépen József Attila: „Istenem" című költeményét. Három iskolás lány: *Balogh Szilvia, Meyle Krisztina és Siményi Mónika* kis zenés verses összeállítással (Ispilángi rózsa, népdal, és Goethe: Kis virág) ragadta el a közönséget. A nyitott kottát tartó kislány engem meghódított!

Utolsó számként ismét a Patrona Hungariae Énekkar került műsorra Engelhart - Fischer: „Volnék csak kis harang"c. szerzeményével. És ne felejtsük háziasszonyaink felülmúlhatatlan gulyáslevesét és süteményeit.

Szamosi József

Köszönjük, ha megújítja az ÉLETÜNK előfizetését!

Budapesten lakáseladást-lakásvételt, lakásbérbeadást, számlákat és ügyintézést vállalok. Horváth Gábor, Tel.: 0036-30/97 18 147, e-mail: horvathgabor@ingatlan.com

HÍREK - ESEMÉNYEK

Robert Schuman boldoggá avatásának ügye

A párizsi LE FIGARO című lap értesülése szerint befejeződött Robert Schuman boldoggá avatásának előkészülete. Az ügyben illetékes metzi érseksége szóvivője ezt kiegészítette azzal, hogy az európai integráció egyik alapítójának tekintett volt francia kormányfő boldoggá avatása 1990-ben kezdődött és vége felé tart, de határidőről még nem lehet beszélni.

Utalt arra is, hogy a csoda megtételére, vagy megtörténtére vonatkozó alapfeltételt még nem tudták maradéktalanul teljesíteni. A szóvivő hozzáfűzte, hogy a Szentatya személyes érdeklődéssel kíséri Robert Schuman boldoggá avatásának ügyét.

*

Foley érsek marad

II. János Pál pápa további öt esztendőre meghosszabbította John Patrick Foley érsek hivatali tevékenységét. Az amerikai Philadelphiából származó Foley érsek kereken két évtized óta áll a Társadalmi Kommunikációs Eszközök Pápai Tanácsának élén. A főpap korábban a philadelphiai katolikus újság főszerkesztője volt. Ratzinger bíboros után Foley érsek áll a leghosszabb ideje egy vezető vatikáni intézmény élén.

*

Kitagadták a bhutáni katolikusokat

Nepálban élő bhutániak egy csoportja a Szentatya közbenjárását kérte a hazatérés érdekében. Mint a pápához intézett levelükben írták, még a 90-es évek elején kényszerültek szülőföldjük elhagyására, mert katolikus hitük miatt üldözték őket. Becslések szerint jelenleg közel 100 000 bhutáni él nepáli menekülttáborokban. Az ENSZ közvetítésével kezdett eddigi tárgyalások nem jártak eredménnyel, mert a bhutáni kormány azt állítja, hogy a menekültek nem bhutáni állampolgárok és így nem lát okot beutazásuknak az engedélyezésére.

*

Minden harmadik amerikai

A bostoni Harvard Egyetem egy kimutatása szerint minden harmadik amerikai rendszeresen imádkozik felgyógyulásáért betegség esetén. Kiváltképpen a magasabb képzettségűek és a 33 évnél idősebbek körében elterjedt a felépülésért kezdett fohászkodás. A tanulmány egyik elkészítője szerint az orvosok helyesen tennék, ha fogadóóráikon megtudnák betegeik vallási beállítottságát, mert így eredményesebben tudnák kezelni a kórokat, illetve segíthetnének a fájdalmak tűrésében. A kimutatásból megtudjuk azt is, hogy a betegek 10 százaléka megemlíti orvosának, hogy szokott imádkozni a felgyógyulásért. Vincze András

*

Ökuméne

Az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsa (CCEE) és az Európai Keresztény Egyházak konferenciája (KEK) ülésének közleménye szerint „az egyházak közötti megbékélést mindenekelőtt az viszi majd előre, ha valóban az evangélium szerint élünk."

Kamien Slanski: A CCEE és a KEK egyes bizottságának lengyelországi ülésén a következő három főtémát vitatták meg: az európai ökumenizmus helyzete, az egyházak szerepe az európai alkotmánytervezet kidolgozásában és a harmadik ökumenikus közgyűlés előkészítése.

Mint ismeretes, az említett ülést január végén és február elseje között tartották Kamien Slanski-ban, a vendéglátó Alfons Nossol opolei érsek volt. „Európa politikai egysége a megosztott egyházak mellett elviselhetetlen gondolatnak tűnik" - mondta Amédée Grab svájci püspök, a CCEE elnöke. „Ám a teológiai megosztottságnak nem egyszer történelmi, kulturális, joghatósági és lélektani gyökerei vannak. Ezért tehát sokszorozzuk meg erőfeszítéseinket és komolyan folytassuk a párbeszédet. Az egyházak közötti megbékélést mindenekelőtt az viszi majd előre, ha valóban az evangélium szerint élünk."

A vegyes bizottság örömét fejezte ki az európai konvenció 51. paragrafusa kapcsán, amely a jog szintjén elismeri az egyházakat és a vallásszabadságot. Ám továbbra sem értik annak az „allergiának" az okát, amely megakadályozza azon történelmi tény elismerését, hogy a kereszténység alapvető szerepet játszott a földrész történelmének alakulásában.

Az egyházak akkor lesznek valóban hatékonyak Európa jövője számára, ha megegyezésre jutnak azokban a kérdésekben, amelyek ma még elválasztják őket. Végül az iszlám-keresztény párbeszéd kérdésében a vegyes bizottság elkötelezi magát, hogy keresi a helyes válaszokat arra a kihívásra, amelyet az iszlám európai léte jelent. A testület megkezdte a harmadik európai ökumenikus közgyűlés előkészítését. A tervek szerint a közgyűlés nem egyetlen esemény lesz, hanem hároméves folyamat 2005 és 2007 között, amely során az egyházak helyi, országos, regionális és európai szinten arról elmélkednek, hogy a keresztények milyen felelősséggel tartoznak Európa iránt és mivel járulhatnak hozzá a földrész boldogulásához. A harmadik ökumenikus közgyűlés témája: Krisztus, a jövő világossága. VR/MK

*

A nagysallói csata emlékére

A Magyar Csodaszarvas Egyesület küldöttségével Nagysallón részt vett a győztes csata 155. évfordulója alkalmából rendezett megemlékezésen. A küldöttség, mielőtt átment a felújított Mária-Valéria hídon, rövid imával emlékezett Mindszenty bíboros-hercegprímásra a sírjánál. A fenti fotó a párkányi Hagyományőrző Lovas Egylet néhány tagjával közösen készült Lekéren, ahol a ma élő legidősebb huszártiszt előléptetéseket eszközölt. Nagysallón a helyi református gyülekezet halászlével látta vendégül az ünneplő közösséget. Csaba László

*

22 millióan keresték fel

II. János Pál pápa és a Szentszék tevékenységéről elsősorban a Vatikán internetes honlapja segítségével tájékozódnak az emberek - olvassuk a Vatikáni Információs Ügynökség (VIS) jelentésében.

A Szentszék Internet-irodája által közölt adatok szerint 2003-ban 22 millióan látogattak el a vatikáni weboldalra, átlag napi 60 ezren. Elsősorban Észak-Amerikából érdeklődnek az emberek a honlap iránt, majd Európa, Dél-Amerika és Ázsia következik a sorban.

A legkeresettebb szavak a „Vatikán", „hírek", „információ" voltak. A legnagyobb forgalmat csütörtök-pénteki napokon észlelték, este 19 és 22 óra között.

A 2003-as évben a VIS, vatikáni információs ügynökség mintegy 16 ezer előfizetőt számlált. Az előfizetők fele angol nyelven kereste az információkat, a többiek spanyolul, franciául és olaszul olvasták a honlapot.

Emlékeztetésül a Szentszék internetes elérhetősége: www.vatican.va Ezen a címen a kedves érdeklődők 6 nyelven: angolul, németül, spanyolul, olaszul, franciául és portugálul tájékozódhatnak a pápa és a Szentszék tevékenységéről. VR/MK

Kéziratokat kérjük lehetőleg e-mailen küldeni: eletuenk@gmx.de

+ P. Cser László SJ
1914-2004

Cser László 1914. december 16-án született Tamásiban, Tolna megyében. Két fiú- és egy leánytestvére volt. Az elemi iskolát Tamásiban, a gimnáziumot Pécsen a Pius-ban végezte, mint bentlakó diák. Érettségi után 1933-ban belépett a jezsuita rendbe és elkezdte a noviciátust a budapesti Manrézában.

Filozófiai tanulmányai után jelentkezett a kínai misszióba, ahova 1939-ben meg is érkezett. Két éven át a kínai nyelvet tanulta Pekingben, aztán elemi iskolában tanított egy darabig, majd latint és katekizmust a középiskolában és a főiskolán. Ezután Shanghai-ba ment nemzetközi teológiára, majd Shien-Shien-be küldték, ami akkor japán uralom alatt volt. A teológia 3. évében, 1945. június 9-én pappá szentelte őt Shien-Shien-ben Chao kínai püspök. Mint fiatal pap, egyik társával együtt 29 falut látott el lelkipásztori gondoskodásával, amelyeket biciklivel keresett fel. Amikor a kommunisták jutottak hatalomra, elvették a biciklijét, s így gyalog kellett járnia a falvakba. Egyszer le is tartóztatták, de megszökött a börtönből. Kínai ruhába öltözve, kínai módon próbált élni a kínaiak között. Mégis Mao-Tse-Tung katonái elűzték és akkor előbb Shanghai-ba ment, majd Peking-be, ahol gondoskodnia kellett a szeminárium anyagi ellátásáról azokban a nehéz időkben. Rövidesen azt a parancsot kapta előjáróitól 1949-ben, hogy szökjön meg és menjen Amerikába. Elment hajóval Hong-Kong-ba, ahonnan San Francisco-ba repült, majd New York-ba küldték. Itt azt mondták neki, hogy Kanadában: Torontóban szükség van egy magyar papra, ezért elment oda, de nem Torontóban kötött ki, hanem Courtlandon, a dohány-vidéken, ahol kb. 800 magyar menekült család élt. A püspök kérte őt, hogy építsen nekik templomot, amit 5 év alatt meg is tett (1950-55) és felépítette a Szent László templomot.

A nehéz munkában gyomorfekélyt szerzett, ezért 6 hónapra elküldték pihenni Inisfada-ra, Manhasser lelkigyakorlatos házába. Közben azért missziózott szerte Amerikában. Ezután Garden City-be került négy évre, majd Northport-ba megint négy évre. Mindez idő alatt ő volt a kínai misszionának a prokurátora, vagyis pénzt gyűjtött a missziósok számára. 1970-ben végül St. James-be diszponálták a plébániára káplánnak, (Rockville egyházmegye) és ott töltött több mint 30 esztendőt, míg gyenge egészsége miatt be nem vonult a Fordham Egyetem betegtermébe. Káplánsága alatt nemcsak pénzt gyűjtött a misszió számára, hanem írói tevékenységet is folytatott. Számos cikket és verset írt különböző újságokba, és jó néhány könyvet is kiadott élményeiről. Időnként meglátogatta Magyarországot is.

A fordhami betegteremben halt meg 2004. április 6-án, 90 éves korában, jezsuita életének 71-ik és papi életének 59. évében. 2004. április 13-án temették el az Észak-Amerikai Mártírok kegyhelyén, Auriesville-ben, N.Y.-ban levő jezsuita temetőbe, ahol magyar jezsuita testvérei (P. Varga Andor, P. Radányi Rókus) mellett nyugszik.

Miklósházy Attila

A NÉGY TESTVÉR

Négyen voltunk, hárman lettünk,
Négyből egyet eltemettünk,
Eltemettünk.

A háromból maradt kettő,
Óregedni elegendő,
Elegendő.

Aztán árva lett belőlem,
Nagy lett a csend körülöttem,
Körülöttem.

Készülődöm én is menni,
Az útra már nem kell semmi,
Nem kell semmi.

Nem kér helyet, ami vagyok,
Jézus Úrhoz bekopogok,
Bekopogok.

Ott vár rám a másik három,
Testvéreim megtalálom,
Együtt leszünk újra négyen,
Jézusunknál fent az égben,
Fent az égben.

Simon Sándor, Saint-Cyr-l'Ecole

SZÁJRÓL SZÁJRA

Furcsa találkozás

Az anekdoták gyakran „vándorolnak". Legtöbbjükkel ennél a hírességnél is találkozunk, hogy aztán alig megváltozva, a másiknál olvassuk, halljuk. Ezek az ún. „vándor anekdoták". Ilyen persze Molnár Ferencre is ragadt, nem egy. Egyedülálló népszerűsége, nem csak Magyarországon, hanem az egész világon - hiszen darabjait szinte mindenüt játszották szerte a világon -, furcsa, gunyorosságra hajló stílusa, Budapesttől New Yorkig kanyargó életútja kihívás volt, hogy felruházzák néhány vándor anekdotával. A következő történet azonban nem ilyen. Maga is mesélte.

Talán furcsának tűnik, de Molnár Ferenc valóban találkozott egyszer Hitlerrel. Egymás mellett ültek a színházban. Így történt:

Molnár jó barátságban volt Max Pallenberggel - korának neves jellemszínészével, aki gyakran játszott darabjaiban - és így keresték az alkalmat a találkozásra. Pallenberg, egyébként Molnár is, hajlott a tréfára. A színész az 1920-as években Münchenben vendégszerepelt és meghívta a röviden ott tartózkodó Molnárt a színházba, hogy előadás után együtt vacsorázhassanak.

Molnár nehezen fogadta el a meghívást, de végül is elment. Az első felvonás után felkereste Pallenberget az öltözőjében, hogy megbeszéljék, hol fognak vacsorázni. Alig fejezték be a részletek megtárgyalását, máris közeledett a szünet vége és Molnár indulni készült, hogy elfoglalja szélső ülését az első sorban. Pallenberg azonban visszatartotta és gunyoros pislogástól kísérve, megkérdezte:

- És mit szólsz a szomszédodhoz?

- Hogyhogy a szomszédomhoz? Egyedül vagyok!

- Hát nem láttad, ki ül melletted?

- Igazán nem figyeltem rá. Én ugyanis azok közé tartozom, akik a színházban a színpadra figyelnek és nem a közönséget nézik!

- De csak láttad a szomszédodat - kérdezte álmélkodva Pallenberg.

- Látni láttam. Nem tett rám jó benyomást. Valami jobb kézműves lehet, aki egyébként rosszul van borotválva. Sokat nevetett rajtad és ilyenkor kezét a szája elé tartotta, mintha méltóságán aluli lenne a nevetés. Pallenberg jelentőségteljes hangsúllyal kérdezte:

- Kitalálod, ki a szomszédod?

Molnár a fejét rázta, és Pallenberg így folytatta:

- Hitler Adolf. Amikor hallottam, hogy néhány hívével eljön erre az előadásra, a mellette lévő helyet a te számodra tartattam fenn. No, most menj és vedd jobban szemügyre.

Molnár azonban nem ment. Az előadás további részét a színfalak mögül nézte végig, hiába kapacitálta Pallenberg:

- Menj már és ülj Hitler mellé! Nem szabad elszalasztanod ezt az alkalmat! Ne félj, nem fog megharapni.

Valahányszor Molnár ezt a történetet mesélte, itt szünetet tartott, és szomorúan hozzátette:

- És évekkel később mégis megharapott, nemcsak engem, hanem sok millió embert még nálam is jobban.

Ramsay Győző

MAGYARNYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészségek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyarnyelvű szentmisék helye és ideje után. Megtalálható még a MKPK honlapján is: http://www.katolikus.hu/nov.html

ANGLIA:

London: Msgr. Tüttő György főlelkész, Dunstan´s House, 141, Gunnersbury Avenue, GB-London W3 8LE, **Telefon./fax: 0044/20/8992 2054**

ÉSZAK-ANGLIA:

Rochdale: Magyar Egyesület székházában. 76 a/78, Milnrow Road, minden hónap második vasárnapján 15.00-kor.

Wolverhampton: St. Andrew anglikán templomban, St. Andrew Close, Hunter Street-ről, minden hónap harmadik vasárnapján 15.00-kor.

Bradford: Magyar Egyesület székházában. 4, Walmer Villas, minden hónap harmadik vasárnap utáni szerdán, délelőtt 11.00 órakor.

Nottingham: Lengyel templomban. 2, Sherwood Rise, minden hónap negyedik vasárnapján 12.30-kor.

Érdeklődni: Ft. Fülöp Menyhért plébános, St. John The Baptist Presbytery, Dowling Street, Rochdale, OL11 1EX, **Tel./Fax: 0044-(0)1706/64 59 37.**

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Hegyi György, Ungarisches Röm. Kath. Seelsorgeamt, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, **Telefon/fax: 0043/1/526 49 72.** Miséző helyek: Bécs, Mödling, Wr. Neustadt, Florisdorf, Kaiser Ebersdorf.

Pázmáneum, Msgr. Dr. Csordás Eörs, rektor, szentmise: minden szombat este 18.30, A-1090 Wien, Boltzmanngasse 14, **Telefon: 0043-1-317 3656**

Burgenland/Alsóőrött: Pfarramt Unterwart, Ft. Horváth János, **Telefon: 0043/ 33/527 108**

Grác: szentmise vasárnaponként 10.00-kor a Welsche-Kirche-ben, Griesplatz 30. sz., Ft. Mag. Papp Tibor lelkész, Ugri Mihály gondnok, **Tel.: 0043/316/68 35 08;**

Innsbruck: minden hónap 2. vasárnapján, Richard Wagner Str. 3., Dr. Magda Szilveszter diakónus, **T.: 0512/204 103**

Linz: Misézőhelyek: Linz, Wels. Érdekl.: Ft. Szabó Ernő, Senefelder Str. 6., A-4020 Linz, **Tel.: 0043/732/342-586**

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, vasárnap 12 órakor az Orsolyita-zárdában, Aigner Str. 135, változó dátummal. Érdeklődni: Schwarz Mária, **Telefon: 0043/662/820 139**

BELGIUM

Brüssel: Mission Catholique Hongroise, Rue del' Arbre Bénit 123, B-1050 Bruxelles/XL/ **Telefon/fax: 0032/2/64 85 336**,

Liege/Luxemburg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Aumônier Hongrois, Rue des Anglais 33., B-4000 Liége, **Telefon: 0032/ 4/22 33 910**

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Msgr. Molnár Ottó főlelkész, szentmise minden vasárnap 11-kor. Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 PARIS, **Telefon/fax.: 0033/1/42 08 61 70;**

Dél-Franciaország: Ft. Fülöp Gergely, Mission Catholique Hongroise, 74 rue du Grand-Roule, F-69110 Ste Foy-les-Lyon, **Telefon: 0033/4/78 501636**

NÉMETORSZÁGBAN

AUGSBURG-i Egyházmegye: Miséző helyek: Augsburg, Neuburg a. D., Kempten. Érdeklődni: Ft. Bárány József. Telefon: (0821)260- 3987; 0049-0176/222 52 817.

BAMBERG-EICHSTÄTT-REGENSBURG-i Egyházmegye nürnbergi székhellyel: Miséző helyek: Bamberg, Coburg, Ingolstadt, Landshut, Nürnberg, Regensburg. Érdeklődni: Ft. Bereczki Béla, Ungarische Katholische Mission, Tuchergartenstr. 2/A, D-90571 Schwaig. **Telefon:** (0911) 507 57 96

ESSEN-i Egyházmegye: Miséző helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Steeler Str. 110, D-45139 Essen. Telefon: (0201)28 47 40 vagy Kölnben: (0221) 23 80 60.

FREIBURG-TRIER-SPEYER-i Egyházmegyék Karlsruhe-i székhellyel: Miséző helyek: Mannheim, Offenburg, Kaiserslautern, Saarbrücken, Freiburg, Karlsruhe, Pforzheim, Konstanz, Singen, Strasbourg, Mulhouse. Érd.: Ft. Dr. Szabó József, Ungarische Katholische Mission, Schneidermühler Str. 12i, D-76139 Karlsruhe. Tel./Fax: (0721) 68 72 15

BERLIN-i és HAMBURG-i Főegyházmegye, **Hildesheim-i** és **Osnabrück-i** Egyházmegye: Miséző helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. Érd. Hamburgban: Ft. Rasztovácz Pál, Ungarische Katholische Mission, Holzdamm 20, D-20099 Hamburg, Tel.: (040) 25 077 83.

KÖLN-i Főegyházmegye és **AACHEN**: Miséző helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen: Érdeklődni: Ft. Lukács József, Ung. Kath. Mission, Thieboldgasse 96, D-50676 Köln. E-mail: lukacs@web.de Telefon: (0221) 23 80 60. Fax: 0221/232120 http://www.Ungarnzentrum.de

HIRDETÉSEK

Személy és árufuvarozás Magyarországra. Elfogadható áron, megegyezés szerint, háztól-házig. Telefon: D-0049-07034-62580.

Apor Vilmos Vendégház Óbudán, tetőtérben kialakított komfortos szobáinkba várjuk csoportok és egyénileg utazók jelentkezését 23 főig. Az épületben kápolna működik, klub és előadó helyiségek bérelhetők. Zárt parkoló van. Érdeklődni: munkanapokon 10.00-13.00 óra között telefonon, v. írásban: H-1035 Budapest, Kórház u. 37. Tel.: 0036-1/250 78 69, Fax: 0036-1/368 98 69. E-mail: olikata@axelero.hu.

A budapesti Szenci Molnár Társaság kiadásában megjelent Saáry Éva: A LUGÁNÓI TANULMÁNYI NAPOK TIZENÖT ÉVE 1977-1991 című dokumentumkötete, Vass Dániel fotoillusztrációival. Megrendelhető a szerző címén: Éva Saáry, C.p. 78. CH-6906-Lugano-6. Ára (postaköltséggel) 20 Euró vagy annak megfelelő valuta.

Olcsón eladó a Mátra lábánál horgásztó mellett 200 m²-es 2 szintes összkomfortos 5 szobás családi ház. Tel.: 0036-20 373 59 53 v. 0041-76/501 69 42.

Hotel Mohácsi Panzió, Budapest. Buda centrumában, a Margit körúttól egy buszmegállóra, kitűnő közlekedéssel, zöldövezeti kertes panzió, teremgarázzsal, szolid árakkal várja kedves vendégeit. 1022 Budapest, II. ker., Bimbó út 25/A. Tel.: 0036-1/32 67 741, /32 67 647, /32 69 061. Fax: 0036-1/32 67 784, E-mail: panzio@freestart. hu

FELHIVÁS

PARTIUMI KERESZTÉNY EGYETEM NAGYVÁRAD. A magyar nyelvű felsőfokú oktatás újjáélédésének szimbóluma, nagy anyagi problémákkal küzd. A működéséhez szükséges anyagi alap biztosítására felkérünk mindenkit, szíveskedjék anyagi lehetősége szerint ehhez hozzájárulni. Adományát kérjük az alábbi bankszámlára átutalni: Förderverein f.d.Chr.Univ.Partium e. V., 72461 Albstadt. - Bankv.: Sparkasse Zollernalb, Kto-Nr.: 33049777, BLZ 65351260. (Spendenquittung!) Köszönettel a Segélyszervezet vezetősége.

Középkorú szorgalmas, megbízható, kedves hölgy munkát keres (háztartásvezetést, főzést, takarítást, beteggondozást, gyereknevelést) bentlakással. Tel.: 0036/063 055 375 72.

LIMBURG-FULDA-MAINZ-i Egyházmegye frankfurti székhellyel: Miséző helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Telefon: (069) 24 79 50 21. www.magyar-katolikusok-frankfurt.de

MÜNCHEN-FREISING-i főegyházmegye: Miséző helyek: München, Rosenheim, Erding. Érdeklődni: Ft. Merka János, Ung. Kath. Mission, Oberföhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: (089) 982637, 982638, FAX: (089) 985419. **E-mail:** ukm_muenchen.de; http://www.ungarische-mission.de

MÜNSTER-PADERBORN-OSNABRÜCK-i Egyházmegyék: Miséző helyek: Hagen, Menden, Osnabrück, Bielefeld, Marl, Münster, Dortmund. Érdeklődni: Ft. Bagossy István, Ung. Kath. Mission, Middelfeld 24, D-48157 Münster-Handorf. Telefon (0251) 32 65 01

PASSAU-i Egyházmegye: Miséző helyek: Passau: Érd.: Ft. **Szabó Árpád**, Götzendorferstr. 5, D-94121 Salzweg, Telefon: (08505) 12 29.

ROTTENBURG-STUTTGART-i Egyházmegye: Miséző helyek: Stuttgart, Heilbronn-Horkheim, Balingen-Frommern, Ludwigsburg, Böblingen, Reutlingen, Schwäbisch Gmünd, Eislingen, Weingarten, Heidenheim, Friedrichshafen, Munderkingen, Ulm, Biberach. Érdeklődni: P. Gyurás István SJ, Ungarische Katholische Mission, Pfizerstr. 5, D - 70184 Stuttgart. **E-mail:** ung.kath.mission.stuttgart@t-online.de http://home.t-online.de/home/ung.kath.mission. stuttgart

WÜRZBURG-i Egyházmegye: Miséző hely: Würzburg. Érdeklődni: Ft. Dr. Koncsik Endre, Kardinal-Döpfner-Platz 7, D-97070 Würzburg. Telefon: (0931) 38 62 43

NORVÉGIA: P. Teres Ágoston SJ, Munkerudveien, 52, N-1165 Oslo. Szentmise minden hónap első vasárnapján 14-kor a Szent József kápolnában (Akersveien 4). **Telefon/fax.: 0047/22744 124**

OLASZORSZÁG

Róma: Msgr. Dr. Németh László főlelkész, Pontificio Instituto Ecclesiastico Ungherese, Via Giulia 1, I-00186 Róma. **Telefon: 0039/06/684-261.** Miséző helyek: **Róma** minden hó utolsó vasárnapján 11-kor, S. Maria dell' Orazione (Via Giulia, kivéve júl., aug., dec.). **Milano** minden hó első vasárnapján 10.30-kor, S. Maria della Sanita (Via Durini, kivéve jan., júl., aug., szept.). Magyar misék helye: Firenze, Bologna, Padova, Torino, Palermo, Perugia, Catania.

SVÁJC

Zürich: Ft. Vizauer Ferenc, Röm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, **Tel.: 0041/1/36 23 303**

Bern: Röm. Kath. Ungarnmission, Pf. 7717, CH-3000 Bern, **Tel: 0041/61/381 54 45** (Basel)

Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján. **Telefon: 00 41/22/7910458;**

Lausanne: Szentmise minden hó 2. és 4. vasárnapján. **Telefon: 00 41/21/6478 678;**

Fribourg: Szentmise minden hó utolsó vasárnapján 10.30-kor, az **Orsolyiták** templomában, (rue de Lausanne). Lelkész: Ft. Popa Péter, **Telefon: 0041/26/425 42 06** ❑

54 éves, gyermektelen, több nyelvet beszélő, magányos hölgy, kulturált, komoly férjet keres. Tel.: 0049-241/598 61 v. 0036-1/33 83 584.

Újdonság! Stuttgartban, február 1-től, kiváló gyakorlattal rendelkező, magyar fodrásznő és make-up asszisztensnő, nagy felkészültséggel fogadja érdeklődőit. Salon Haargenau, Friedhofstr. 25, 70191-Stuttgart. Tel.: 0711-25 68 315.

Németországban élő, munkaviszonyban levő, 55 éves asszony, nem férjet, nem élettársat keres. Többet. Csendes, kiegyensúlyozott, figyelni tudó, időben gazdag, jóval 70 éven felüli, egyedülélő, magányos férfit. Egyelőre csak mint telefon-társat, komoly elvárással. Jelige: „Tulipánok Amsterdamból".

Teljesen független, mackós, de igen tevékeny, 60-as (174), intelligens, humoros férfi keresi az élettársát, hasonló jellemzőkkel, egy karcsú-molett asszony személyében 60 évesig. Fényképes választ. Jelige: „Végig együtt".

Idős személy, vagy házaspár gondozását, ápolását vállalom bentlakással. Többéves gyakorlattal, jó angol és kevés német tudással. Tel.: 0049-(0) 621/41 48 10 v. 0176-290 357 55. E-mail: dust5900m@hotmail.com

Budapest belvárosában, 41 m² liftes lakás igényes házaspárnak kiadó, napi 40 Euróért. Tel.: 0049-(0)231/53 30 725 v. 0172/73 15 734.

Budán, családi-házban, külön bejáratú lakrész garázzsal kiadó. Tel.: 0036-1/228 58 12.

58 éves, 165 magas, molett, München közelében élő hölgy őszinte szándékkal keresi igaz társát, intelligens, magas, 45-60 éves úr személyében. Marietta Strobl, Huber am Ort 8, 84513-Töging. Tel/fax.: 0049-8631/92 83 64.

Egy kert, egy ház - Budapest közelében, és a hölgy komoly szándékkal (62), bizonyos varázzsal és egyéb meglepetésekkel várja egy életvidám, természetet és utazást kedvelő úr betoppanását. Jelige: „Szentiváneji álom".

Eladó Győr-Újbaráton építési telek, két oldalról közművesítve, építési kötelezettség nélkül, kb. 7500 m² (esetleg feloszthető). Irányár: 25 Euró/m², érdeklődni lehet, Telefax Németország: 07121-493 952.

50-es hívő hölgy levelező társat keres. Jelige „Győr".

Hotel Dominika Apartman Budapest. Családias hangulatú kertes panzió a Budai hegyek lábánál, zárt parkolóval és medencével, 20 percre a belvárostól várja a pihenni vágyókat és átutazókat. H-1121 Budapest, Lidérc u. 13., tel.: 0036-1/246 00 62, e-mail: www.dominika.matav.hu

Akarsz velem boldog lenni? Magas, csinos, barna, jó kedélyű 50 éves elvált asszony, keresi házasság céljából azt a korban hozzá illő férfit, aki vele újra kezdené. Mindegyik (lehetőleg fényképes) levélre válaszolok. Géczi Mária, 4026 Debrecen, Mácsay S. 3./fsz 3.

31 éves, csinos, akadémikus fiatal hölgy vagyok. Szimpatikus a megjelenésem, rövid világosbarna hajam, zöld szemem van és 165 cm magas vagyok. Szeretek kirándulni, táncolni, musicalbe és moziba menni. Ha neked is hasonló az érdeklődési köröd, komoly szándékú, 30-38 éves vagy, akkor örülnék, ha jelentkeznél. Jelige : „Tavasz".

Idősek gondozását vállalnám. 35 éves egyedülálló nő vagyok. Németül alapfokon beszélek. Jogosítványom, és masszőri végzettségem van. Elérhetőség: Jakab Ildikó, tel.: 0036-30/22 59 565.

Kelet-Bajorországban élő magyar férfi (52/172/80), hozzáillő társat keres (42-48) házasság céljából. Tel.: 09474/95 15 30.

Reuma - üdüljön Mezőkövesden a Zsóri gyógyfürdőnél. Szoba fürdőszoba használattal szem. 10 Euró. Tel.: 0036-49/311 006.

Budán 2 db. 2 hetes szállodahasználati tulajdonjog, jogonként 300.000 forintért eladó a Sas Club*** Hotelban. H-1121 Budapest, XII. ker., Törökbálint út 51-53., a Széchenyi hegy déli oldalán. Érdeklődés: 0036-96/310 324.

Egyházi vonalon leinformálható 46 éves Győri nő keres betegápolást, gyerekfelügyeletet bentlakással. Tel.: 0036-96/412 650.

A római Szent István Ház
egész évben szeretettel várja
az Örök Városba
a szervezett zarándokcsoportokat
és az egyéni turistákat,
1-5 személyes, fürdőszobás szobákkal,
nagyon kedvező áron.

www.szih-roma.com

Via del Casaletto, 481,
I-00151 **ROMA**
Tel.: 0039-06/6574 2834.
Fax: 0039-06/6574 5959,
szih@tiscali.it

„Kereszt és korona" filmek magyarul vagy németül a bajor-magyar kapcsolatok 1100 éves történetéről, DVD, VHS, 2x 45 perc. Ára: 30,00 Euró + portó, megrendelhető: aravasz@web.de és fax: 0049-89-81 88 76 59.

Református istentiszteletek Münchenben: Reisinger Str. 11 (Sendlinger Tor) minden hó 1. 3. 5. vasárnap 16 óra, minden 2. és 4. vasárnap de. 11 órakor. Tel.: 089-601 13 35, www.reformatus-muenchen.de

AZ ÉLET KÖNYVÉBŐL

PÁRIZS

Az örök hazába költöztek:

VINCZE Ernő: Párizs, 2002. augusztus 14-én; Felsőruttkay **RUTTKAY de MELEG Teréz-Mária**: Bogota (Columbia), 2003. április 18-án; **TRANQUARD-né, KOCSIS Elisabeth**: Chateauneuf sur Charente, 2003. július 22-én; **KISS Zoltán**: Párizs, 2003. augusztus 5-én; **BORS J. Vilmos**: Hiddenhausen (Németország) 2003. szeptember 9-én; **BARACSKAI Károly**: Chilly-Mazarin, 2003. augusztus 28-án; **ZSÓTÉR Ferenc**: Párizs, 2003. szeptember 6-án; **SZABÓ Csaba**: Rambouillet, 2003. szeptember 7-én; **DOMJÁN Attila**: Bondy, 2003. szeptember 30-án; **Tiszaföldvári ESZLÁRY Károlyné, KOSA Aranka**: Párizs, 2003. október 12-én; **Pére CZUCZAI László**: Hyeres, 2003. november 2-án; **KACHELMANN Charles**: Avon, 2003. december 28-án; **IVÁNSZKY László**: Bruxelles, 2003. december 30-án; **BOURGIER Michelné, Éva**: 2003; **DESBORDES Jenőné, Éva**: 2004; **KOVÁCS István**: Bruyeres sur Oise, 2004. január 8-án; **BABICS Lajos**: Párizs, 2004. január 23-án; **SZENTPÉTERY Miklós**: Budapest, 2004. február 3-án; **BÁN Antalné, Elisabeth**: 2004. február; **BOUDET-né KIESSL Edith**: Nice, 2002. február 29-én; **EBERGÉNYI Lászlóné MÁK Gizella**: Clichy, 2004. április 10-én. Uram, adj örök nyugodalmat nekik és az örök világosság fényeskedjék nekik!

*

MÜNCHEN

Keresztelések: **Lerner Daniel**, L. Levente és Ágnes kisfia 2003. október 26-án a misszió házi kápolnájában, **Schwarzkopf-Kolb Isabel**, Schw. Csaba és Erika kisleánya december 14-én, valamint **Langgartner Anette**, L. Thomas és Ibolya kisleánya 2004. január 18-án a Damenstift-templomban részesültek a keresztség szentségében.

Halottak: Újvári Sára, 78 éves korában hunyt el, temetése 2003. október 10-én a Bad Aibling-i temetőben; **Büchl Kornélia,** 96 éves korában hunyt el, temetése 2004. január 7-én a Neuer Südfriedhof-i temetőben; **Krisztián Gyula**, 88 éves korában hunyt el, temetése január 16-án az Ostfriedhof-i Krematoriumban; **Pax Éva**, 69 éves korában hunyt el, temetése április 26-án a Waldfriedhof/Neuer Teil temetőben volt. Nyugodjanak békében!

ÉLETÜNK

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

MAGYAR KATOLIKUS DELEGATURA
Landwehrstr. 66 · 80336 München
Telefon: (089) 5 32 82 88
Telefax: (089) 5 32 82 45
Email: eletuenk@gmx.de

*

Felelős kiadó:
a Magyar Katolikus Delegatura
Főszerkesztő: Dr. Cserháti Ferenc
A szerkesztőbizottság tagjai:
Dr. Frank Miklós, Ramsay Győző, Szamosi József (olvasó- és tördelőszerkesztő) és Vincze András.

*

Redaktion und Herausgeber:

UNGARISCHE KATHOLISCHE DELEGATUR
Landwehrstr. 66 · D-80336 München
Chefredakteur: Dr. Cserháti Ferenc
Telefon: (089) 5 32 82 88
Telefax: (089) 5 32 82 45
E-mail: eletuenk@gmx.de

*

Abonnement für ein Jahr: 15,— Euro
11 Exemplare
nach Übersee mit Luftpost US$ 50,—

*

ELŐFIZETÉS:

Az életünket a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni! Tengerentúlra, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot.

1 példány ára: 1.50 Euró
Előfizetési ár egy évre 15,-Euró
Tengerentúlra US$ 50,-

BANKSZÁMLÁNK:
Ungarische Katholische Delegatur
Sonderkonto „ÉLETÜNK".
Postbank München
Konto-Nr.: 606 50-803 – BLZ 700 100 80

*

Erscheint 11 mal im Jahr.

Satz: ÉLETÜNK

*

Druck: AMPER-WERBE-DRUCK
Verlag Hammerand GmbH
Hasenheide 11,
82256 Fürstenfeldbruck

*

Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei.

A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET MELLÉKELTÜNK.